

ΑΝΑΠΛΑΣΗ ΤΟΥ ΡΕΜΑΤΟΣ «ΜΕΓΑ ΡΕΜΑ» ΣΤΗΝ ΣΠΕΡΧΕΙΑΔΑ ΦΘΙΩΤΙΔΟΣ

ΔΙΠΛΩΜΑΤΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

ΕΠΙΒΛΕΠΟΥΣΑ ΚΑΘΗΓΗΤΡΙΑ : ΤΡΟΒΑ ΒΑΣΙΛΕΙΑ

ΦΟΙΤΗΤΡΙΑ : ΘΕΟΥ ΙΩΑΝΝΑ

ΤΙΤΛΟΣ : ΑΝΑΠΛΑΣΗ ΤΟΥ ΡΕΜΑΤΟΣ «ΜΕΓΑ ΡΕΜΑ» ΣΤΗΝ ΣΠΕΡΧΕΙΑΔΑ
ΦΘΙΩΤΙΔΟΣ

ΠΕΡΙΛΗΨΗ

Η χωρίς όρια επεκτάση των «τσιμεντένιων» αστικών κέντρων πάνω από πεδιάδες και ποταμούς μετέτρεψαν αυτά τα κέντρα σε μη βιώσιμους, για τους κατοίκους, χώρους με κυρίαρχη την αίσθηση του φόβου και του θυμού όταν περιηγούνται σε αυτά. Τα τελευταία χρόνια, όμως, παρατηρείται μια έντονη προσπάθεια επαναφοράς του φυσικού στοιχείου, με στόχο την δημιουργία ενός πιο ειρηνικού, δημιουργικού και βιώσιμου χώρου για τον άνθρωπο.

Η παρούσα διπλωματική εργασία αναφέρεται σε μια μικρότερης κλίμακας πόλη, σε μια κωμόπολη, την Σπερχειάδα Φθιώτιδος, όπου αν και επαρχιακή δεν ξέφυγε της λογικής καταπάτησης της φύσης για περισσότερο αστικό χώρο και εστιάζει στο «Μέγα Ρέμα» που είναι το ρέμα που την διατρέχει, σχίζοντάς την σε δύο κομμάτια, γεγονός που οδήγησε τις παρελθοντικές δημοτικές αρχές στο μπάζωμά του και στην γενικότερη παραμέλησή του. Στόχος, λοιπόν, είναι η ανάδειξη του ρέματος αυτού ως ένα πολύ ζωντανό κομμάτι της πόλης, και όχι η απόκρυψή του, καθώς επίσης η απόδειξη ότι μπορεί να λειτουργήσει ως συνδετικός κρίκος ανάμεσα στα δύο κομμάτια στα οποία την χωρίζει λόγω της θέσης του. Έτσι, μέσα από ένα σύστημα παράλληλων και εγκάρσιων, προς την κοίτη του ρέματος, διαδρομών αξιοποιώντας τις διαφορετικές υψομετρικές του, καθώς και με την πρόταση διαφόρων χρήσεων εμπορικού(υπαίθρια αγορά), πολιτιστικού(πολιτιστικό κέντρο, υπαίθριο θέατρο) και ψυχαγωγικού (αναψυκτήρια, παιδικές χαρές) χαρακτήρα γίνεται μια προσπάθεια μετατροπής αυτής της κρυμμένης υδάτινης ραχοκοκαλιάς της πόλης σε μια ζωντανή, πράσινη, φυσική ραχοκοκαλιά της πόλης, σ' ένα συνεκτικό δίκτυο που θα ενώνει τον δημόσιο χώρο προς πάσα κατεύθυνση, αναβαθμίζοντας το βιοτικό επίπεδο της πόλης.

ΔΙΠΛΩΜΑΤΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

ΕΠΙΒΛΕΠΟΥΣΑ ΚΑΘΗΓΗΤΡΙΑ : ΤΡΟΒΑ ΒΑΣΙΛΕΙΑ

ΦΟΙΤΗΤΡΙΑ : ΘΕΟΥ ΙΩΑΝΝΑ

ΤΙΤΛΟΣ : REDISIGN THE RIVER SIDE «(MEGA REMA)», SPERCHIADA, FTHIOTIDAS

ABSTRACT

The extension without boundaries of the "concrete" urban centers over plains and rivers, has transformed these centers into non-viable areas for the residents, areas with predominant feeling of fear and anger when the residents are browsing them. During the last years, there is a strong effort to restore the natural element, aimed at creating a more peaceful, creative and sustainable environment for the human being.

This thesis is referring to a smaller scale city, the city of Sperchiada, Fthiotida, which did not escape the logic of the nature encroachment for more urban space, and is focusing on the "Grand Stream", a stream that is running through the city, tearing it into two pieces, which led the past municipal authorities to infilling and therefore to its general encroachment. The goal is the emergence of the stream as a very vibrant part of the city and not its concealment, as well as the proof that the stream can work as a link between the two separated pieces. Thus, through a parallel and transverse system of lines and routes to the river bed, utilizing its different elevations, as well as the proposal for different uses such as: commercial (flea market), cultural (cultural center, open-air theater) and recreational (bars, baby playgrounds), there is an attempt to convert this hidden water spine of the city into a vibrant, green, natural spine in a coherent network that connects the public space in all directions, enhancing the standard of living of the inhabitants..

ΕΠΙΒΛΕΠΟΥΣΑ ΚΑΘΗΓΗΤΡΙΑ : ΤΡΟΒΑ ΒΑΣΙΛΕΙΑ
ΦΟΙΤΗΤΡΙΑ : ΘΕΟΥ ΙΩΑΝΝΑ

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ
ΤΜΗΜΑ ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΩΝ ΜΗΧΑΝΙΚΩΝ
ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ 2015

ΑΝΑΠΛΑΣΗ ΤΟΥ ΡΕΜΑΤΟΣ «ΜΕΓΑ ΡΕΜΑ» ΣΤΗΝ ΣΠΕΡΧΕΙΑΔΑ ΦΘΙΩΤΙΔΟΣ

The extension without boundaries of the “concrete” urban centers over plains and rivers, has transformed these centers into non-viable areas for the residents, areas with predominant feeling of fear and anger when the residents are browsing them. During the last years, there is a strong effort to restore the natural element, aimed at creating a more peaceful, creative and sustainable environment for the human being.

This thesis is referring to a smaller scale city, the city of Sperchiada, Fthiotida, which did not escape the logic of the nature encroachment for more urban space, and is focusing on the “Grand Stream”, a stream that is running through the city, tearing it into two pieces, which led the past municipal authorities to infilling and therefore to its general encroachment. The goal is the emergence of the stream as a very vibrant part of the city and not its concealment, as well as the proof that the stream can work as a link between the two separated pieces. Thus, through a parallel and transverse system of lines and routes to the river bed, utilizing its different elevations, as well as the proposal for different uses such as: commercial (flea market), cultural (cultural center, open-air theater) and recreational (bars, baby playgrounds), there is an attempt to convert this hidden water spine of the city into a vibrant, green, natural spine in a coherent network that connects the public space in all directions, enhancing the standard of living of the inhabitants.

ABSTRACT

Η χωρίς όρια επεκτάση των «τσιμεντένιων» αστικών κέντρων πάνω από πεδιάδες και ποταμούς μετέτρεψαν αυτά τα κέντρα σε μη βιώσιμους, για τους κατοίκους, χώρους με κυρίαρχη την αίσθηση του φόβου και του θυμού όταν περιηγούνται σε αυτά. Τα τελευταία χρόνια, όμως, παρατηρείται μια έντονη προσπάθεια επαναφοράς του φυσικού στοιχείου, με στόχο την δημιουργία ενός πιο ειρηνικού, δημιουργικού και βιώσιμου χώρου για τον άνθρωπο.

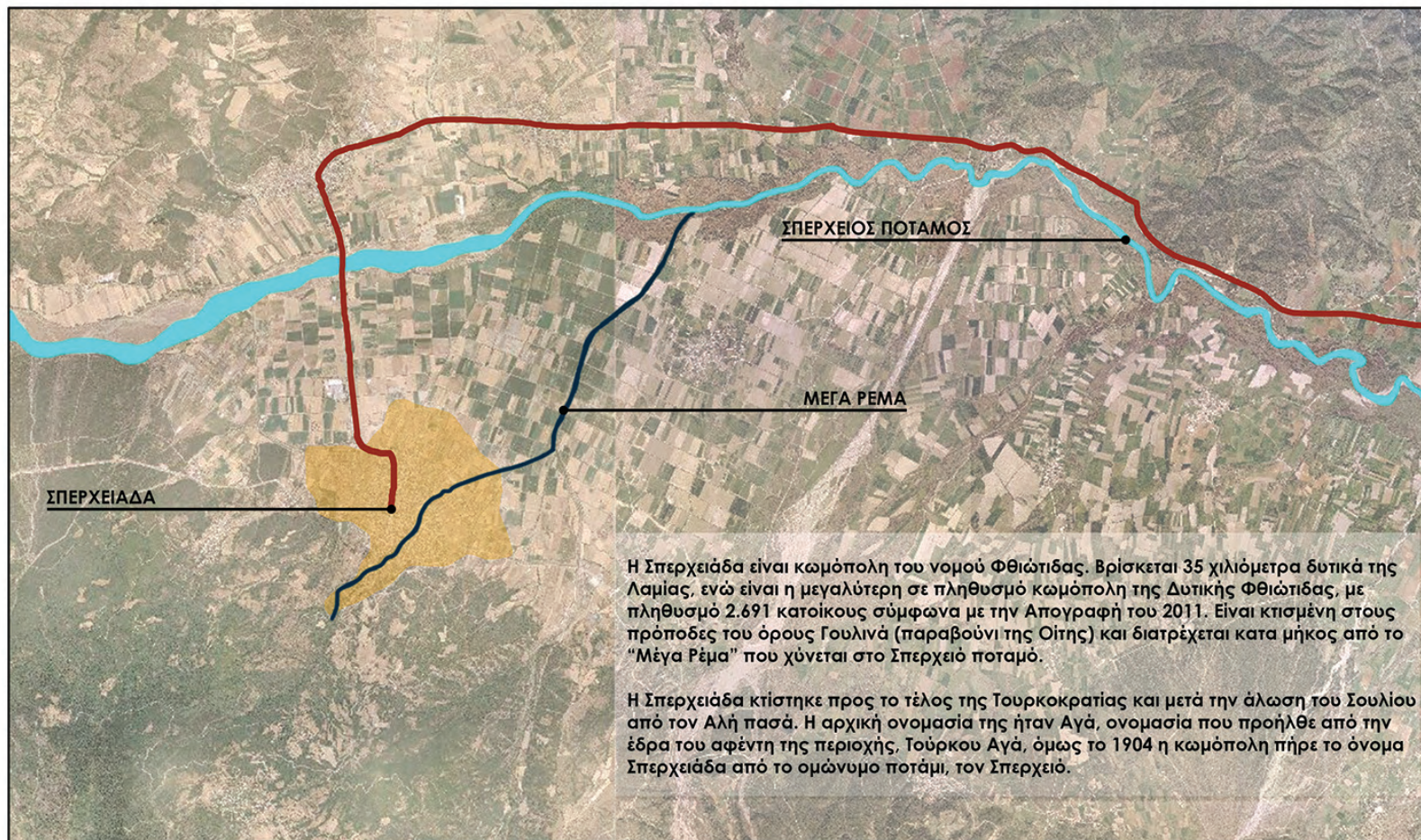
Η παρούσα διπλωματική εργασία αναφέρεται σε μια μικρότερης κλίμακας πόλη, σε μια κομμόπολη, την Σπερχειάδα Φθιώτιδος, όπου αν και επαρχιακή δεν ξέφυγε της λογικής καταπάτησης της φύσης για περισσότερο αστικό χώρο και εστιάζει στο «Μέγα Ρέμα» που είναι το ρέμα που την διατρέχει, σχίζοντάς την σε δύο κομμάτια, γεγονός που οδήγησε τις παρελθοντικές δημοτικές αρχές στο μπάζωμά του και στην γενικότερη παραμέλησή του. Στόχος, λοιπόν, είναι η ανάδειξη του ρέματος αυτού ως ένα πολύ ζωντανό κομμάτι της πόλης, και όχι η απόκρυψή του, καθώς επίσης η απόδειξη ότι μπορεί να λειτουργήσει ως συνδετικός κρίκος ανάμεσα στα δύο κομμάτια στα οποία την χωρίζει λόγω της θέσης του. Έτσι, μέσα από ένα σύστημα παράλληλων και εγκάρσιων, προς την κοίτη του ρέματος, διαδρομών αξιοποιώντας τις διαφορετικές υψομετρικές του, καθώς και με την πρόταση διαφόρων χρήσεων εμπορικού(υπαίθρια αγορά), πολιτιστικού(πολιτιστικό κέντρο, υπαίθριο θέατρο) και ψυχαγωγικού (αναψυκτήρια, παιδικές χαρές) χαρακτήρα γίνεται μια προσπάθεια μετατροπής αυτής της κρυμμένης υδάτινης ραχοκοκαλιάς της πόλης σε μια ζωντανή, πράσινη, φυσική ραχοκοκαλιά της πόλης, σ' ένα συνεκτικό δίκτυο που θα ενώνει τον δημόσιο χώρο προς πάσα κατεύθυνση, αναβαθμίζοντας το βιοτικό επίπεδο της πόλης.

ΑΝΑΓΝΩΣΗ ΠΕΡΙΟΧΗΣ

ΤΟΠΟΘΕΣΙΑ

Η εν λόγω διπλωματική εργασία λαμβάνει χώρα σε μια κωμόπολη του νομού Φθιώτιδος, που ονομάζεται Σπερχειάδα. Βρίσκεται 35 χιλιόμετρα δυτικά της Λαμίας, ενώ είναι η μεγαλύτερη σε πληθυσμό κωμόπολη της Δυτικής Φθιώτιδας, με πληθυσμό 2.691 κατοίκους σύμφωνα με την Απογραφή του 2011. Είναι κτισμένη στους πρόποδες του όρους Γουλινά (παραβούνι της Οίτης) με την κοιλάδα του Σπερχείου να απλώνεται μπροστά της και διατρέχεται κατά μήκος από το "Μέγα Ρέμα" που χύνεται στο Σπερχείο ποταμό. Χτίστηκε στα χρόνια της Τουρκοκρατίας από φυγάδες Σουλιώτες και η πρώτη ονομασία της ήταν Αγά από το όνομα του Τούρκου Αγά και το 1904 μετονομάστηκε σε Σπερχειάδα από το όνομα του Σπερχείου ποταμού.

ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΚΗ ΟΔΟΣ
ΛΑΜΙΑΣ-ΚΑΡΠΕΝΗΣΙΟΥ

ΛΑΜΙΑ

ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΕΞΕΛΙΞΗ

Μελετώντας λίγο πιο προσεκτικά την περιοχή πραγματοποιήθηκε μια μικρή ιστορική αναδρομή. Έτσι, παραθέτονται κάποιες αεροφωτογραφίες, οι οποίες βρέθηκαν στα αρχεία της τεχνικής υπηρεσίας του δήμου, στις οποίες φαίνεται πώς με το πέρασμα το χρόνων άρχισε να δημιουργείται και να απλώνεται αρχικά από την μία πλευρά του «Μέγα Ρέματος» και στην συνέχεια εκατέρωθεν του, ενώ στην αεροφωτογραφία που τραβήχτηκε το 1997 παρατηρούμε ότι διακόπτεται αυτή η συνέχεια καθώς το ρέμα μπαζώνεται και μέχρι σήμερα είναι σε αυτή την μπαζωμένη του μορφή. Το μπάζωμα του ρεμάτος πραγματοποιήθηκε το 1972-1973 κατά την περίοδο της χούντας από τις δημοτικές αρχές με σκοπό να ενώσει τα δύο κομμάτια στα οποία χωριζόταν η κωμόπολη.

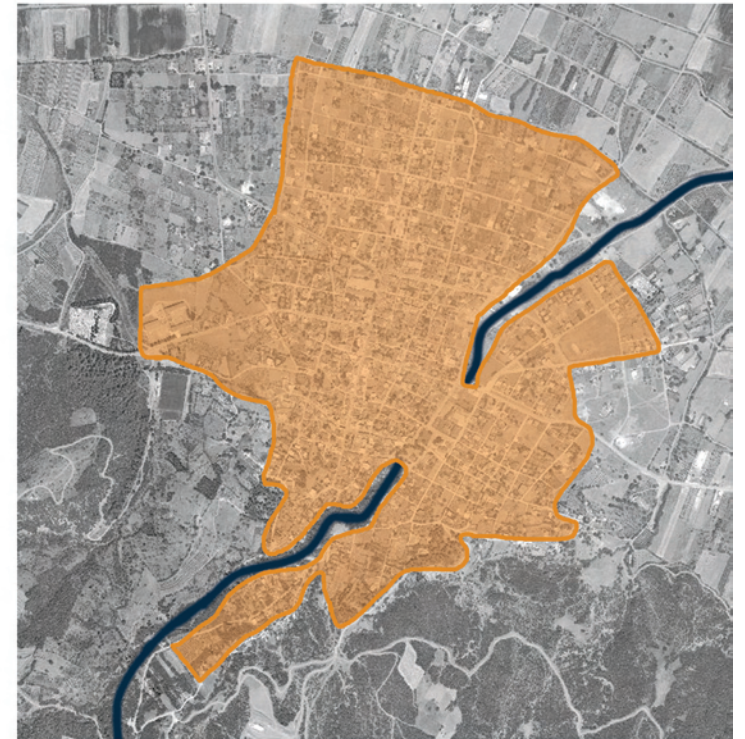
1945

1970

1997

2015

ΜΕΓΑ ΡΕΜΑ

Εστιάζουμε έπειτα στο αντικείμενο σχεδιασμού, στο «Μέγα Ρέμα». Παρ' όλο που έχουμε έχουμε ένα ρεμα, ο περιπατητής στο επίπεδο του δρόμου, αντιλαμβάνεται τρεις διαφορετικές καταστάσεις του ρέματος αυτού. Ακολουθώντας την ροή του ποταμού, συναντάμε πρώτα το τελείως φυσικό κομμάτι του ρέματος, όπου κυρίαρχο στοιχείο είναι η φύση. Οι φωτογραφίες που βλέπουμε είναι από την κοίτη του ρέματος, στην οποία όμως δεν έχει πρόσβαση ο περιπατητής, ενώ λόγω του φυσικού αυτού στοιχείου η περιοχή θεωρείται πιο αναβαθμισμένη. Σε αυτό το κομμάτι πρέπει να παρατηρηθεί ότι δεν είναι ασφαλής η περιήγηση καθ' ότι δεν έχει προβλεφτεί πεζοδρόμηση εκατέρωθεν του αυτοκινητοδρόμου, και στο μόνο βαθμό που έχει επέμβει ο δήμος είναι στην δημιουργία ενός μικρού πάρκου και μιας παιδικής χαράς που θα σχολιάσουμε αργότερα. Το επόμενο κομμάτι, είναι το κομμάτι που είναι μπαζωμένο. Στο κομμάτι αυτό έχει δημιουργηθεί ένα αναψυκτήριο που δεν λειτουργεί, μια πλατεία με γρασίδι που δεν είναι προσβάσιμη με ένα σιντριβάνι στο κέντρο της, ένα γήπεδο 5X5 και μια παιδική χαρά. Το τοπίο που δημιουργείται έχει έντονο το αστικό στοιχείο, αλλά όπως είναι αναμενόμενο δεν αντιλαμβάνεται την ύπαρξη του ρέματος. Και τέλος έχουμε το τρίτο κομμάτι όπου αν και η κοίτη του ρέματος είναι ελεύθερη μεν οριοθετημένη με μπετονένια τοιχία δε, δεν αντιλαμβάνεται την ύπαρξη του ρέματος λόγω του μεγάλου ύψους των απεριποίητων φυτών που υπάρχουν εκατέρωθεν αυτού. Την παραμελημένη αυτή εικόνα έρχονται να συμπληρώσουν οι διάφορες λυόμενες εγκαταστάσεις του δήμου καθώς και εγκαταλεημένα εργατικά οχήματα στο χώρο δίπλα ακριβώς από το ρέμα, τα οποία όχι μόνο το κρύβουν αλλά ακόμα και αν γνωρίζεις την ύπαρξη του δεν μπορείς να πλησιάσεις. Έχουμε λοιπόν ένα ρέμα από τρεις διαφορετικές οπτικές γωνίες και σαφώς αντιλαμβανόμαστε ότι η πρώτη οπτική του, όπου ο άνθρωπος αντιλαμβάνεται την ύπαρξη του, τα χρώματα, τα αρώματα, τον ήχο του νερού να κυλάει δημιουργεί σαφώς ένα καλύτερο περιβάλλον όχι μόνο για το περιπατητή αλλά και γι αυτόν που ζεί εκεί.

Η ΚΟΙΤΗ ΤΟΥ ΡΕΜΑΤΟΣ
-
ΕΛΕΥΘΕΡΗ ΚΟΙΤΗ ΡΕΜΑΤΟΣ
-
ΦΥΣΙΚΟ ΤΟΠΙΟ

Η ΚΟΙΤΗ ΤΟΥ ΡΕΜΑΤΟΣ
-
ΕΛΕΥΘΕΡΗ ΚΟΙΤΗ ΡΕΜΑΤΟΣ
-
ΦΥΣΙΚΟ ΤΟΠΙΟ

ΜΕΓΑ ΡΕΜΑ-ΦΥΣΙΚΟ ΤΟΠΙΟ-ΕΛΕΥΘΕΡΗ ΚΟΙΤΗ

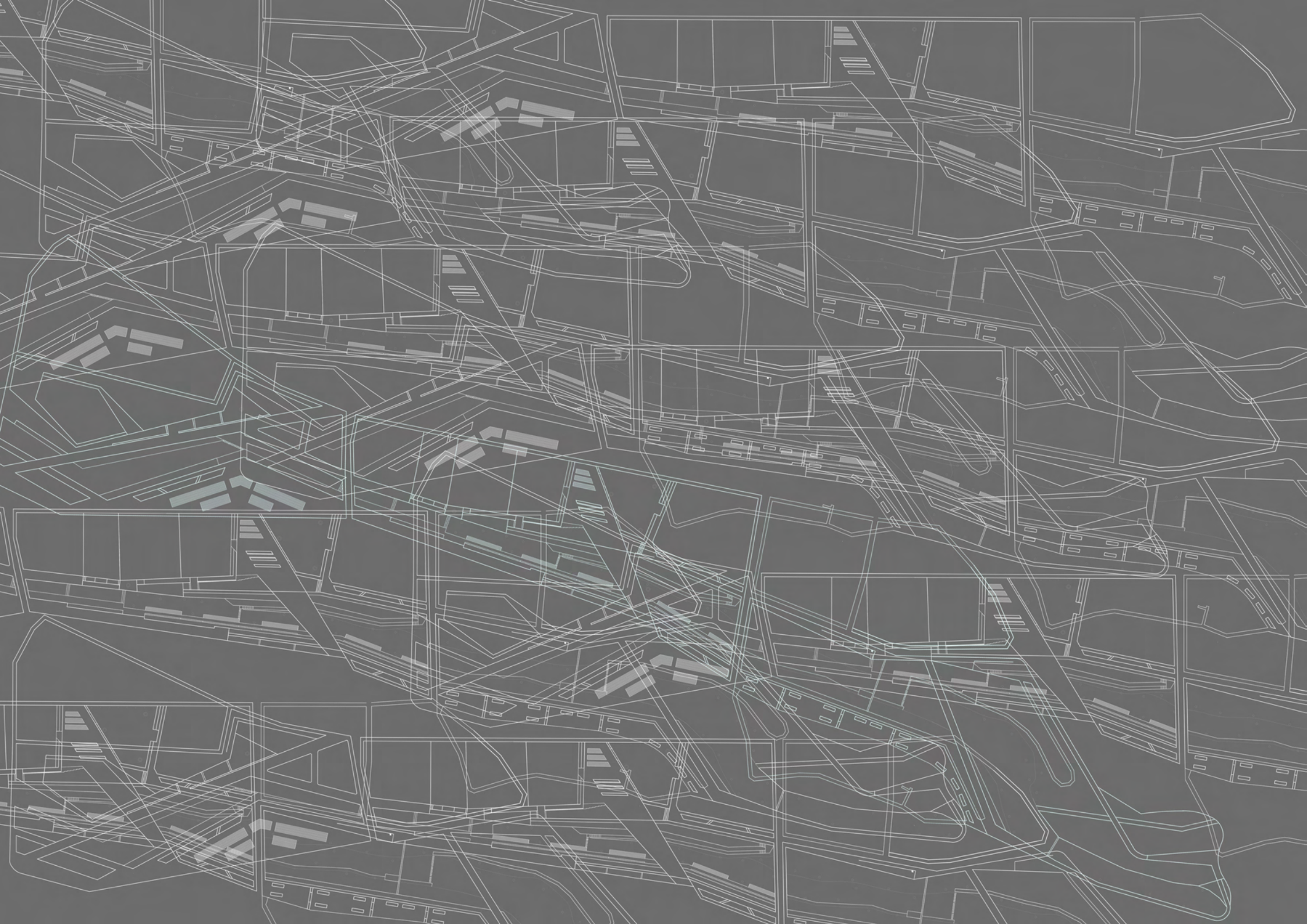

ΜΕΓΑ ΡΕΜΑ-ΑΣΤΙΚΟ ΤΟΠΙΟ-ΜΠΑΣΩΜΕΝΗ ΚΟΙΤΗ

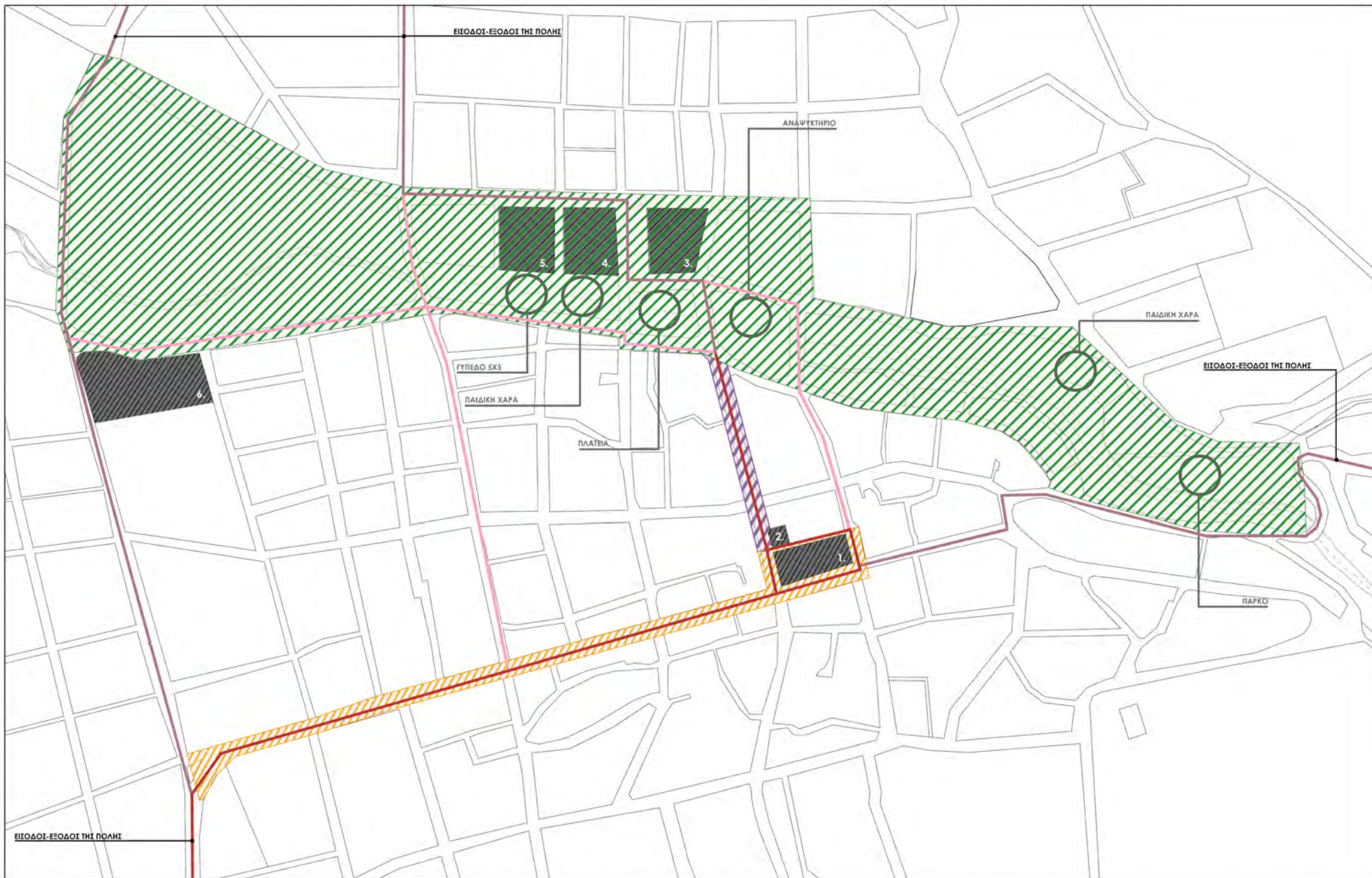

ΜΕΓΑ ΡΕΜΑ-ΑΣΤΙΚΟ ΤΟΠΙΟ-ΟΡΙΟΘΕΤΗΜΕΝΗ ΚΟΙΤΗ

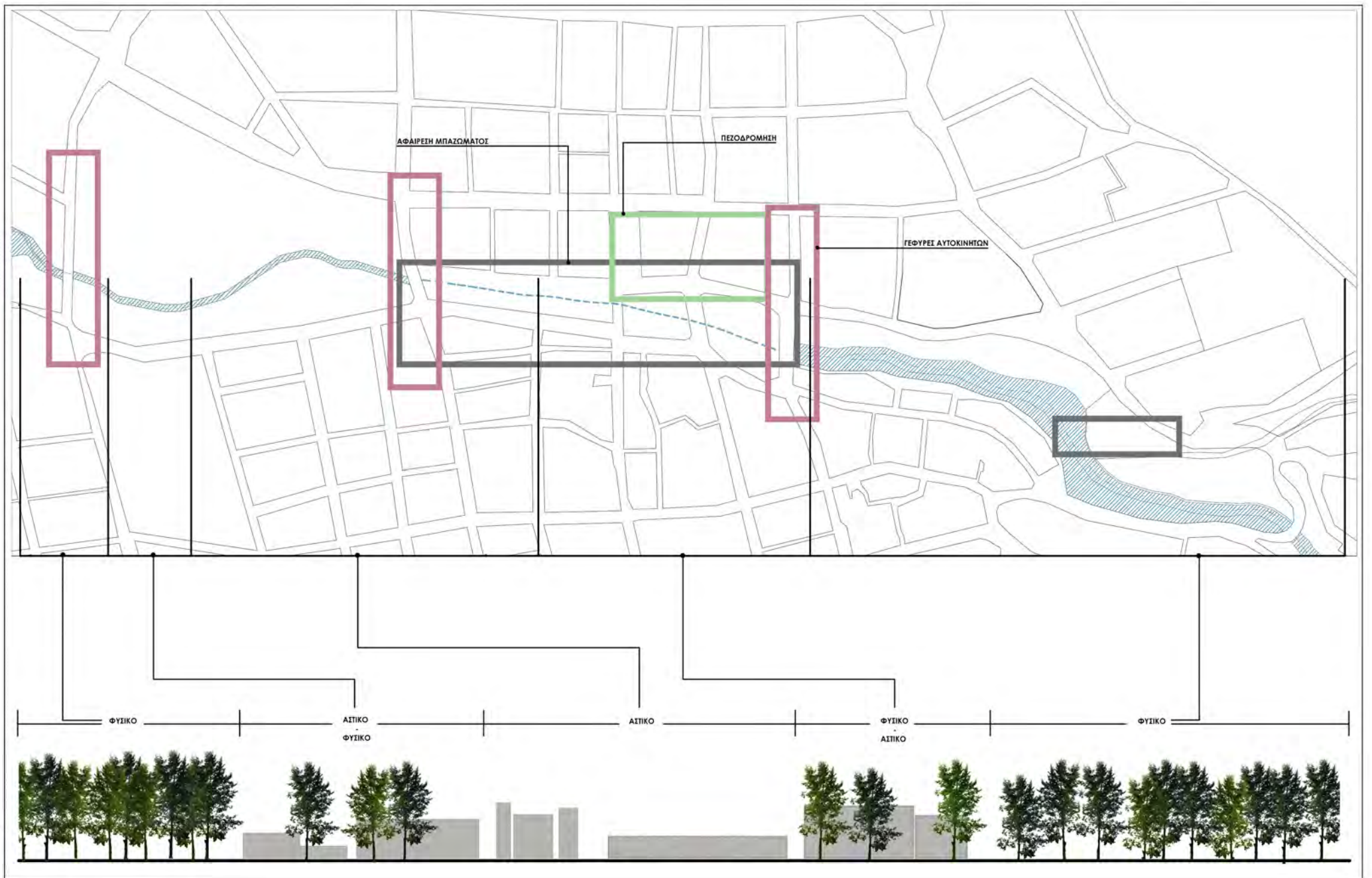

ΔΙΑΓΡΑΜΜΑΤΑ ΠΡΟΤΑΣΗΣ

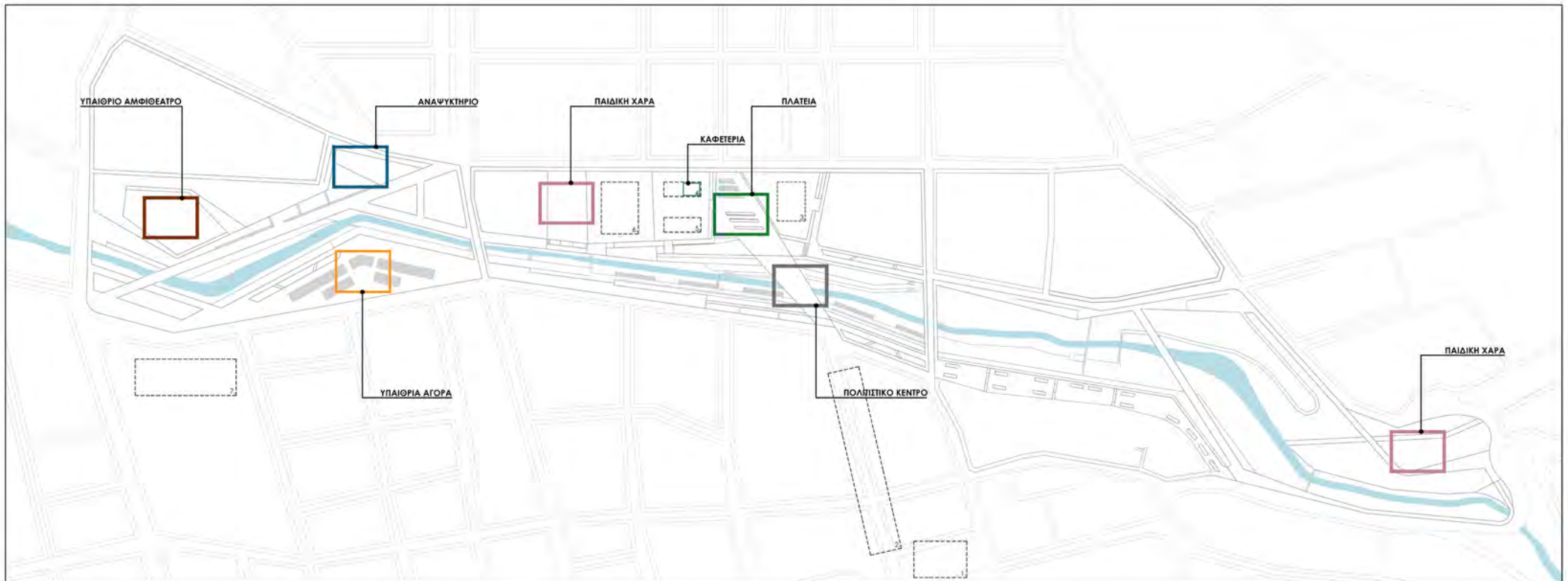

ΑΝΑΛΥΣΗ ΠΕΡΙΟΧΗΣ ΕΠΕΞΕΡΓΑΣΙΑΣ

ΒΑΣΙΚΟΙ ΣΧΕΔΙΑΣΤΙΚΟΙ ΑΞΟΝΕΣ

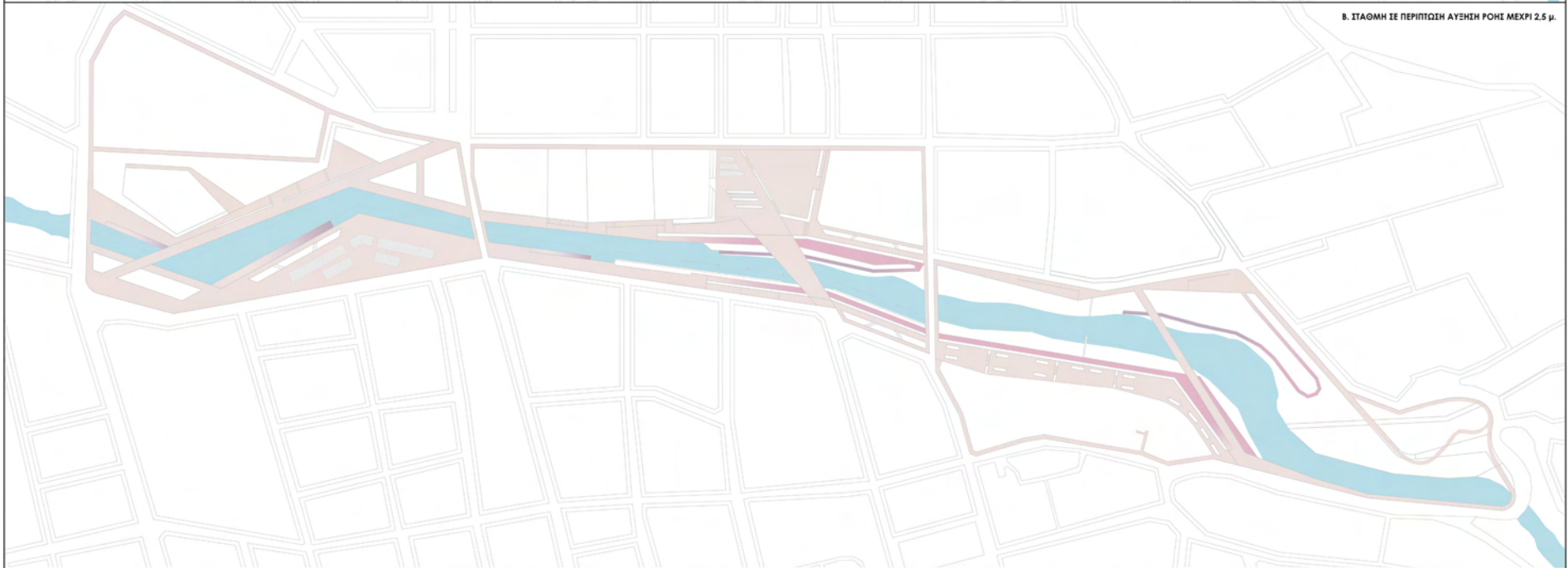
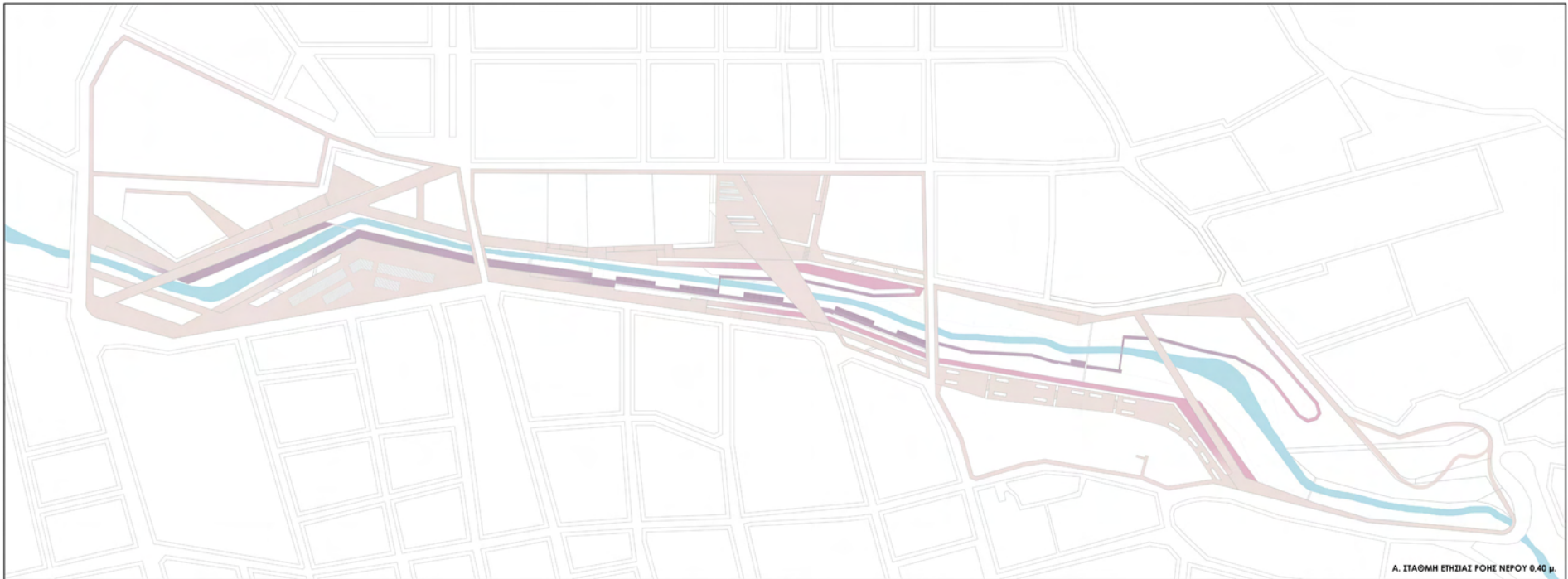
ΥΠΑΡΧΟΥΣΕΣ ΚΑΙ ΠΡΟΤΙΝΟΜΕΝΕΣ ΧΡΗΣΕΙΣ

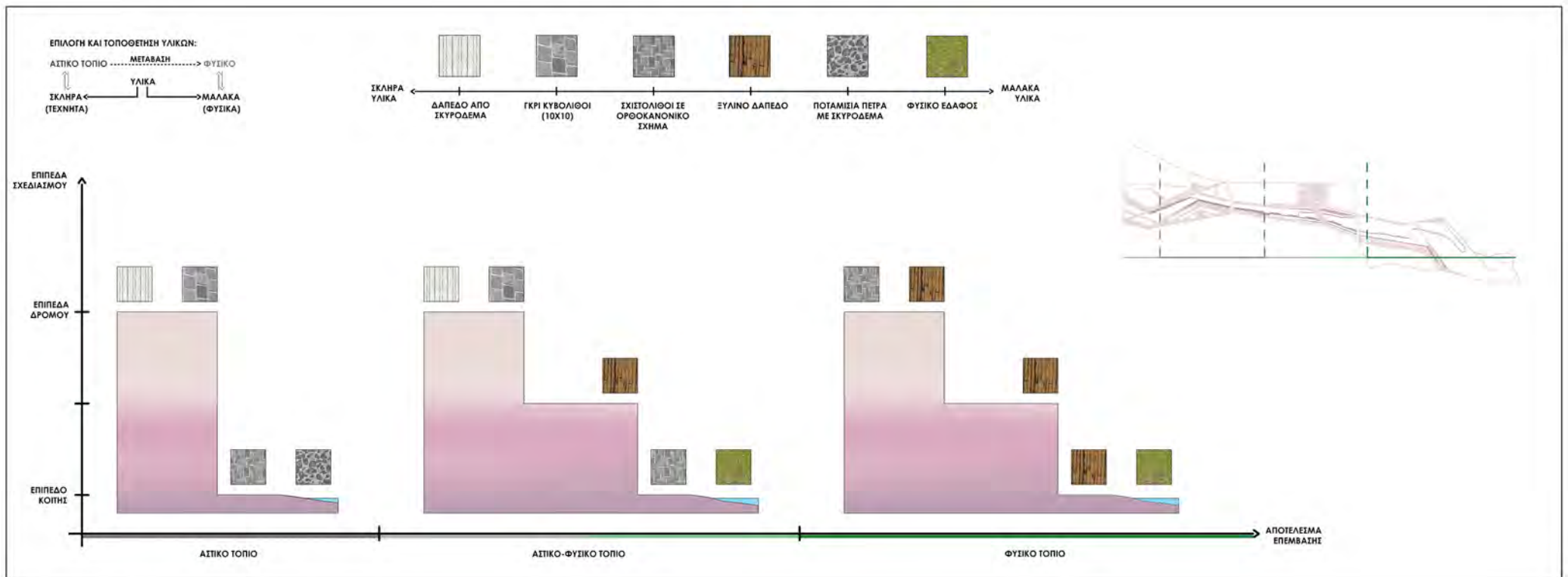
1. ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΠΛΑΤΕΙΑ ΣΠΕΡΧΕΙΑΔΟΣ 2. ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΥΠΗΡΕΣΙΕΣ 3. ΙΕΡΟΣ ΝΑΟΣ ΑΓΙΑΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ	4. ΣΥΝΕΔΡΙΑΚΟ ΚΕΝΤΡΟ 5. ΛΑΟΓΡΑΦΙΚΟ ΜΟΥΣΕΙΟ 6. ΔΕΥΤΕΡΟ ΔΗΜΟΤΙΚΟ ΣΧΟΛΕΙΟ ΣΠΕΡΧΕΙΑΔΟΣ 7. ΑΓΡΟΤΙΚΟΣ ΣΥΝΕΤΑΙΡΙΣΜΟΣ ΔΗΜΟΥ ΜΑΚΡΑΚΩΜΗΣ

ΕΠΙΠΕΔΑ ΚΙΝΗΣΗΣ ΚΑΙ ΣΗΜΕΙΑ ΑΝΑΠΑΥΣΗΣ

- ΚΙΝΗΣΗ ΣΤΟ ΕΠΙΠΕΔΟ ΤΟΥ ΔΡΟΜΟΥ
- ΚΙΝΗΣΗ ΣΤΟ ΕΠΙΠΕΔΟ ΑΝΑΜΕΣΑ ΣΤΟ ΕΠΙΠΕΔΟ ΤΟΥ ΔΡΟΜΟΥ ΚΑΙ ΤΗΣ ΚΟΙΤΗΣ
- ΚΙΝΗΣΗ ΣΤΟ ΕΠΙΠΕΔΟ ΤΗΣ ΚΟΙΤΗΣ
- ΣΗΜΕΙΑ ΣΤΑΣΗΣ ΚΑΙ ΑΝΑΠΑΥΣΗΣ

ΦΥΤΕΥΣΗ ΠΡΟΤΑΣΗΣ

Η **πικροδάφνη** ή ροδοδάφνη (*Nerium*) ανήκει στο γένος *Nerium*. Είναι ένας αειθαλής θάμνος της οικογένειας των αποκυνιδίων που μπορεί να φτάσει σε ύψος 5 μέτρων, με τοξικά μέρη. Μεγαλώνει σε ηλιόλουστα μέρη με υγρό υπόστρωμα, όπως οι όχθες ποταμών σε χαμηλό υψόμετρο. Αντέχει επίσης τα ελαφρώς υφάλμυρα εδάφη. Πολλαπλασιάζεται πολύ εύκολα με μοσχεύματα. Έχει λογχοειδή, δερματώδη φύλλα και μονά ροζ-κόκκινα άνθη. Υπάρχουν και ποικιλίες με άσπρα, κίτρινα, μωβ και διπλά άνθη, οι οποίες καλλιεργούνται. Στην Ελλάδα είναι αυτοφυής, όπως και σε πολλά άλλα μέρη του κόσμου. Η τοξικότητα της πικροδάφνης οφείλεται στην τοξική ουσία νηρίνη, και έχει ως στόχο να προστατεύσει το φυτό από τις επιθέσεις ζώων.

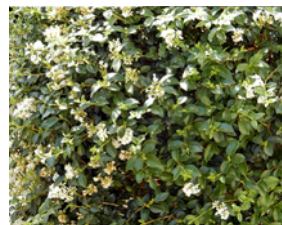
Το **βιβούρνο** το κοινό (*Viburnum tinus*) είναι θάμνος αειθαλής 2-3 μέτρων με σκουροπράσινο γυαλιστερό φύλλωμα και έντονες νευρώσεις. Ανθίζει στα τέλη της άνοιξης, με μικρά λευκά άνθη, τα οποία το φθινόπωρο μετατρέπονται σε μικρούς γκριζογάλανους καρπούς, που παραμένουν επάνω στο φυτό και το χειμώνα. Πολύ ανθεκτικό σε ασβεστώδη εδάφη και στο ψύχος. Φυτεύεται μεμονωμένα ή σε ομάδες και χαμηλούς φράχτες και πολλαπλασιάζεται κυρίως με ημιξυλώδη μοσχεύματα το καλοκαίρι και σπανιότερα με εμβόλια. Λόγω του φυλλώματός του, που είναι πυκνότερο από άλλα, και των αρωματικών του λουλουδιών, έχει ιδιαίτερη καλλωπιστική αξία.

Η **καρυδιά** (*Juglans*) ανήκει στην οικογένεια των Καρυοειδών (*Juglandaceae*) με 20 είδη φυλλοβόλων δέντρων. Είναι αυτοφύες, αγγειόσπερμο, μονοχλαμυδικό φυτό. Δεν αντιμετωπίζει πρόβλημα προσαρμογής και καλλιεργείται σε διάφορους τύπους κλιμάτων και περιβάλλοντος. Όμως αποδίδει περισσότερο σε περιοχές με θερμό και υγρό κλίμα. Το πιο συνηθισμένο και γνωστό είδος είναι η Καρυά η βασιλική, λατινική ονομασία *Juglans regia*.

Η **δάφνη-βαγία** είναι θάμνος αειθαλής ύψους έως 10m, με άνθη υπόλευκα την Άνοιξη. Ανθεκτικό σε οποιοσδήποτε ατμοσφαιρικές, καιρικές και εδαφικές συνθήκες. Κλαδεύεται σε ότι σχήμα θέλουμε και μπορεί να διαμορφωθεί σε δέντρο μικρό ή μεγάλο. Αν μείνει απότιστο κατά τη διάρκεια του Καλοκαιριού, ξεραίνει τις άκρες των φύλλων του, ενώ μεγαλώνει πολύ γρήγορα εάν ποτίζεται και λιπνέται κανονικά.

Το **πυξάρι** (*Buxus*) είναι αειθαλής θάμνος, με ύψος 2-3μ., πυκνή βλάστηση και σκληρό φύλλωμα. Είναι σχετικά αργής ανάπτυξης και είναι ιδανικό για φράκτες και μπορντούρες. Πολύ ανθεκτικό στο κρύο.

Ο **πυράκανθος** (*Pyracantha*) είναι αειθαλής, αγκαθωτός θάμνος, ύψους 2-4μ. Η ανθοφορία του είναι από τον Απρίλιο-Μάιο με λευκά άνθη. Οι καρποί του είναι σφαιρικοί, πορτοκαλί, κόκκινοι ή κίτρινοι, οι οποίοι παραμένουν στα κλαδιά όλο τον χειμώνα. Κατάλληλο για αδιαπέραστους φράκτες. Ανθεκτικό στην ξηρασία, το κρύο και τα ασβεστώδη εδάφη.

Τα **Σπάρτα** είναι θάμνος με καταγωγή από την περιοχή της Μεσογείου και φθάνει σε ύψος τα δύο μέτρα. Έχει μακριούς, λεπτούς, μυτερούς στην άκρη βλαστούς που είναι σχεδόν γυμνοί, χωρίς φύλλα. Τα άνθη του είναι κίτρινου χρώματος, αρωματικά και σχηματίζουν βότρυες. Ο καρπός του, όταν ωριμάσει, σκορπίζει τους σπόρους. Τα φυτά βρίσκονται διάσπαρτα σε πεδινές και ημιορεινές περιοχές και είναι από τα πιο κοινά θαμνώδη είδη στην Ελλάδα. Τα σπάρτα καλλιεργούνται επίσης ως καλλωπιστικά και τοποθετούνται κατά μήκος των δρόμων αλλά και, λόγω του δυνατού ριζικού συστήματός τους, για την συγκράτηση των διαβρωμένων εδαφών.

Το **γυνέριο** (*Gynerium*) είναι αειθαλής, αγρωστώδης θάμνος με μακριά λογχοειδή κυρτά φύλλα, που είναι ανθεκτικός στο κρύο. Το ύψος του μπορεί να φτάσει τα 2μ. Τον Αύγουστο σχηματίζονται στην καρδιά του φυτού, μακριές ασημόχρωμες ταξιανθίες, που μένουν ως την άνοιξη. Διαρκούν πολύ και σαν δρεπτά στελέχη. Αγαπά τον ήλιο και δεν έχει ιδιαίτερες απαιτήσεις, όσον αφορά το έδαφος. Η ποικιλία *Argenteum* είναι η πιο ανθεκτική στο κρύο.

Το **πουνάρι** ή πρίνος (επιστ. Δρυς η κοκκοφόρος, *Quercus coccifera* L.) είναι ένα είδος αείφυλλης σκληρόφυλλης δρυός με ευρεία εξάπλωση γύρω από τη Μεσόγειο. Οφείλει την ονομασία του στους κόκκους ερυθρού χρώματος που σχηματίζουν οι προνούμφες του εντόμου *Kermes vermilio* μέσα στα φύλλα, όπου φωλιάζουν και νυμφώνονται. Το πουνάρι φύτευται ως αειθαλής θάμνος ή μικρό δέντρο ύψους 1-6 m. Το κάρυο (βαλανίδι) είναι χρώματος θαμπού καστανού.

Ο **πλάτανος** είναι γένος ιθαγενών δέντρων του βορείου ημισφαιρίου. Οι υποκατηγορίες του είδους αυτού ανήκουν στην οικογένεια των Πλατανοειδών. Πρόκειται για μεγάλα δέντρα, με ύψος που κυμαίνεται από 30 έως 50 μέτρα, φυλλοβόλα (εκτός από το είδος *P. kerrii*) και συναντώνται στις όχθες ποταμών και γενικά σε υγροτόπους, μπορούν όμως να επιβιώσουν και στην ξηρασία. Προσαρμόζεται χωρίς περιβάλλον.

Η **ιτιά** (*Salix*) είναι γένος φυτών που ανήκει στην τάξη των Ιτεωδών (*Salicales*) και στην οικογένεια των Ιτεοειδών (*Salicaceae*) και περιλαμβάνει 330 περίπου είδη δέντρων και θάμνων των εύκρατων κυρίως αλλά και ψυχρών περιοχών της γης. Τα δέντρα βρίσκονται κυρίως κοντά σε ποτάμια, χείμαρρους ή ρυάκια τα δε μικρά δέντρα και οι θάμνοι σε βουνά, βραχώδη εδάφη και ορισμένα είδη σε αρκτικές περιοχές. Όλα τα είδη έχουν στενά φύλλα που εναλλάσσονται, τα άνθη τους είναι αιωρούμενες ταξιανθίες και τα σπόρια τους έχουν μακριές μεταξωτές τρίχες.

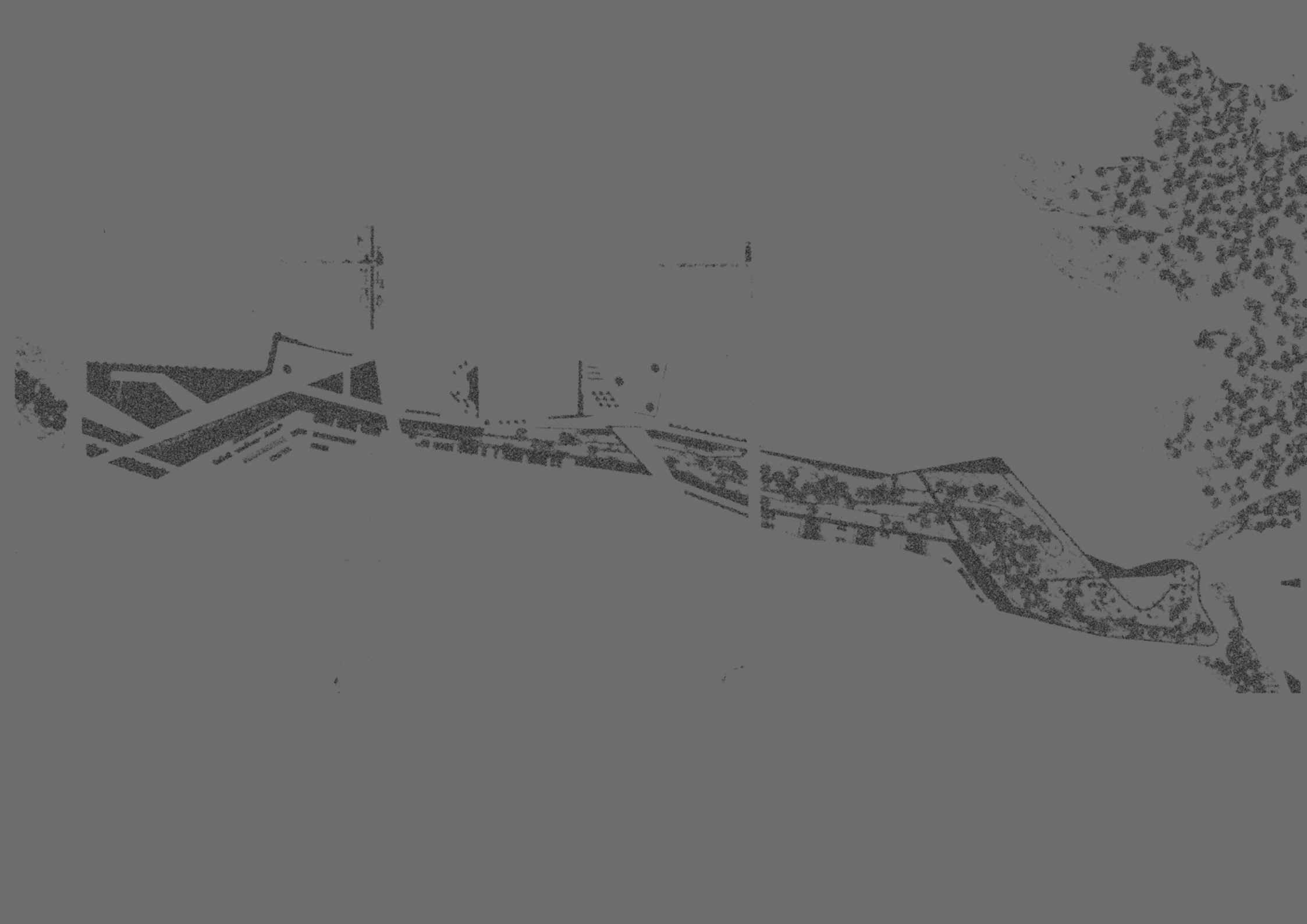
Το **κυδωνίαστρο** (*Cotoneaster*) είναι αειθαλής θάμνος με ορθόκλαδες ή πλαγιόκλαδες ποικιλίες, με ωσειδή φύλλα στις αποχρώσεις του πράσινου. Ανθεκτικό στο κρύο. Οι καρποί του είναι πολυάριθμοι, σε έντονο κόκκινο χρώμα. Ιδανικό για βραχόκηπους και ως φυτό επικάλυψης.

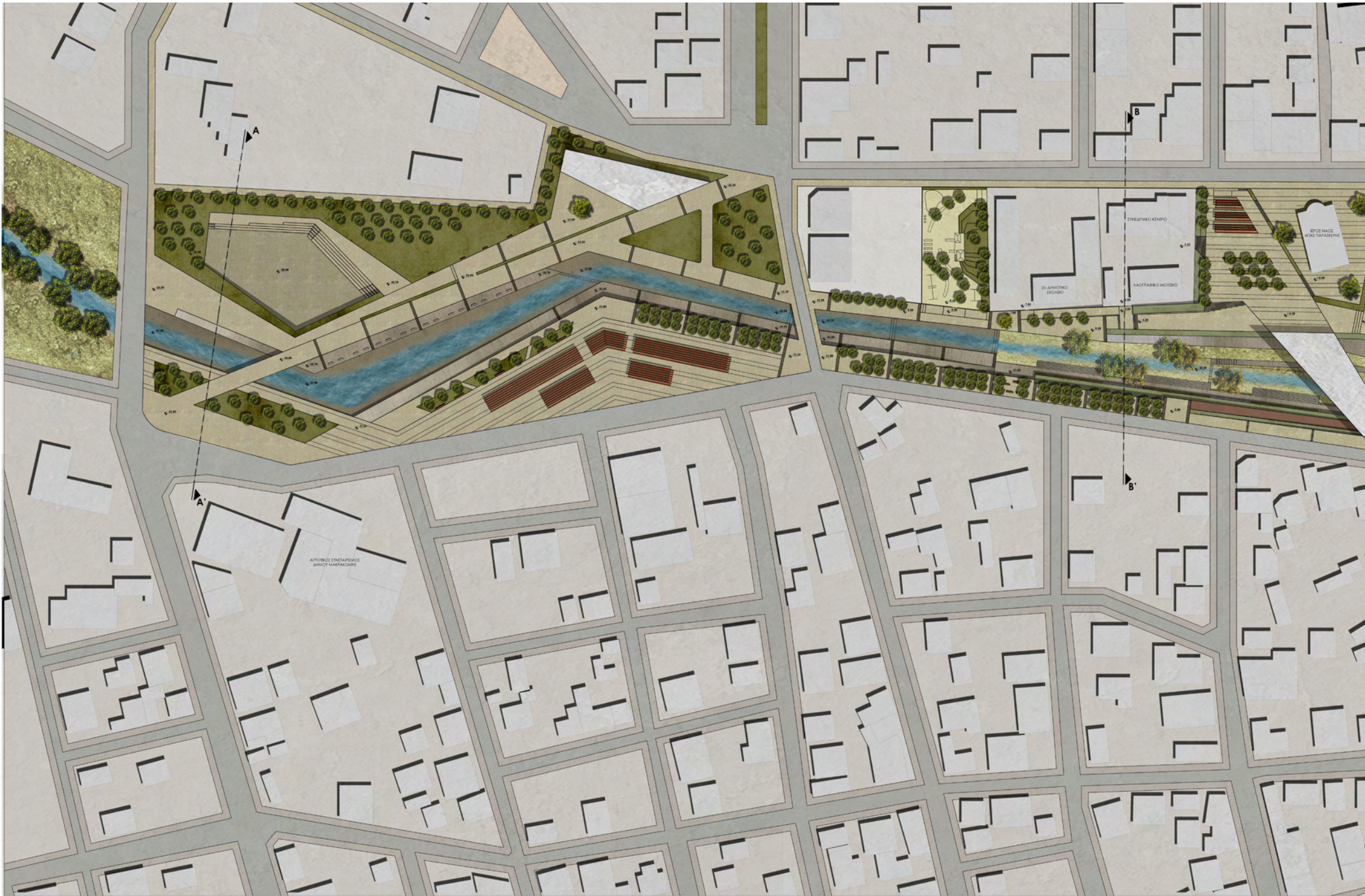
Το **λιγούστρο** (*Ligustrum*) είναι ένας αειθαλής θάμνος, που μπορεί να φτάσει τα 4 μέτρα, με πράσινο φύλλωμα και λευκό, αρωματικό άνθος, σε φοβειδείς ταξιανθίες, τον Ιούνιο μήνα και καρπούς χρώματος πράσινου. Είναι ιδανικό για μπορντούρες και δενδροστοιχίες στο δρόμο, καθώς κουρεύεται σε κάθε επιθυμητό σχήμα. Μπορεί να προσαρμοστεί σε κάθε περιβάλλον.

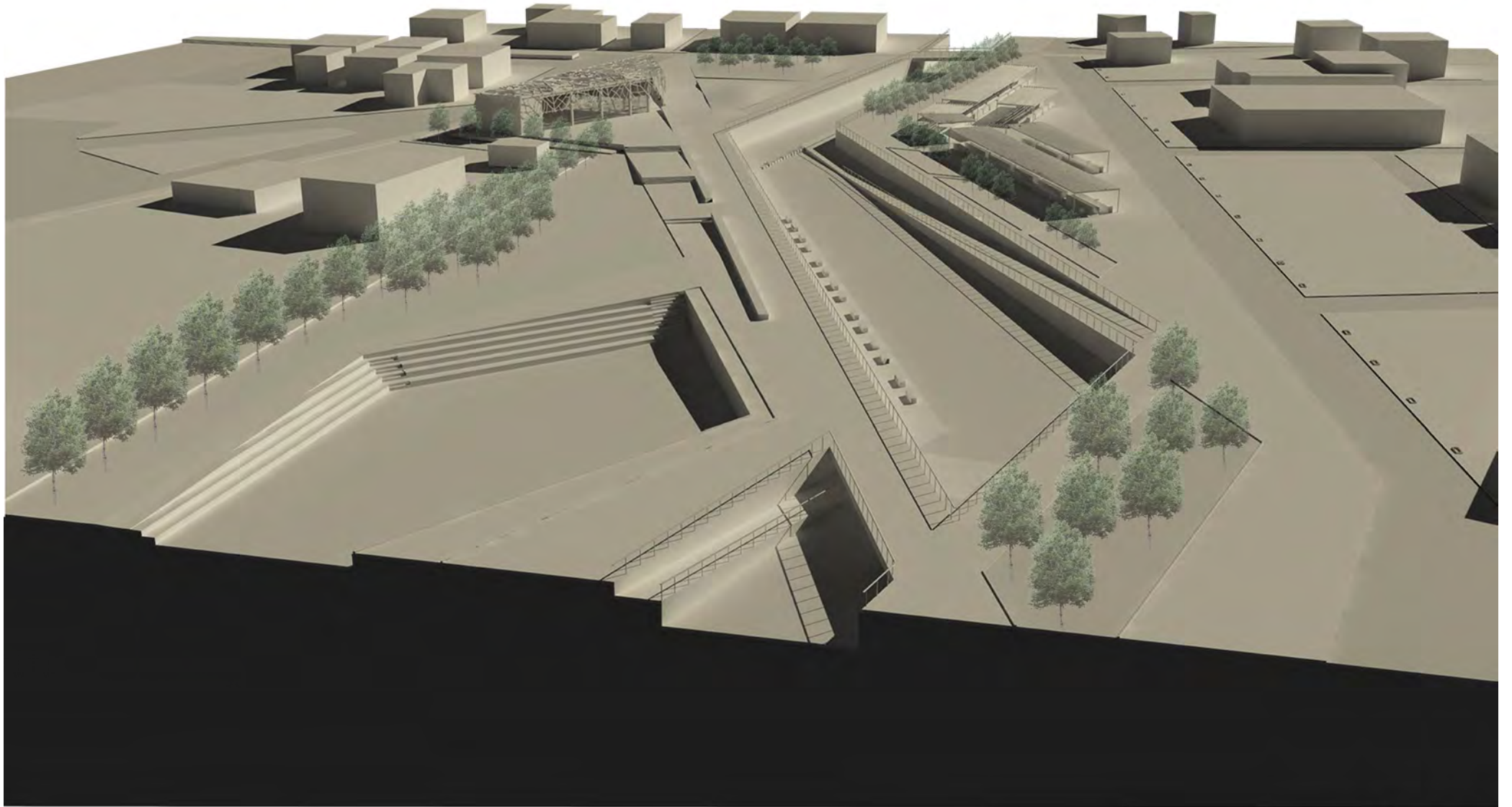
Η **αριά** τυπικό μεσογειακό αειθαλές δένδρο με ύψος που φτάνει τα 25μ. Τα φύλλα της είναι δερματώδη, σκληρά, πράσινα, έντονα πολυμορφικά, με μικρούς μίσχους και μυτερές άκρες. Τα άνθη εμφανίζονται τον Ιούνιο με τα πρώτα να είναι πιο διακοσμητικά και ελαφρώς κιτρινωπά. Οι καρποί είναι ωχροπράσινα κυλινδρικά βελανίδια. Είναι υπεραιώνόβιο, πολύ ανθεκτικό δένδρο που ζει κάποιες φορές πάνω από 2.000 χρόνια. Φυτεύεται σε ηλιόλουστες ή ημισκιαζόμενες και χωρίς προβλήματα σε φτωχά, άνυδρα, ασβεστώδη και αλκαλικά εδάφη. Αντέχει στην έλλειψη υγρασίας τα ζεστά και ξηρά καλοκαίρια. Η πολύ πυκνή κόμη που αναπτύσσει, επιδέχεται μέχρι και πολύ αυστηρό κλάδεμα και είναι ιδανικό για ψηλούς φράχτες και ανεμοθραύστες εάν κλαδευτεί κατάλληλα.

MASTER PLAN ΠΡΟΤΑΣΗΣ

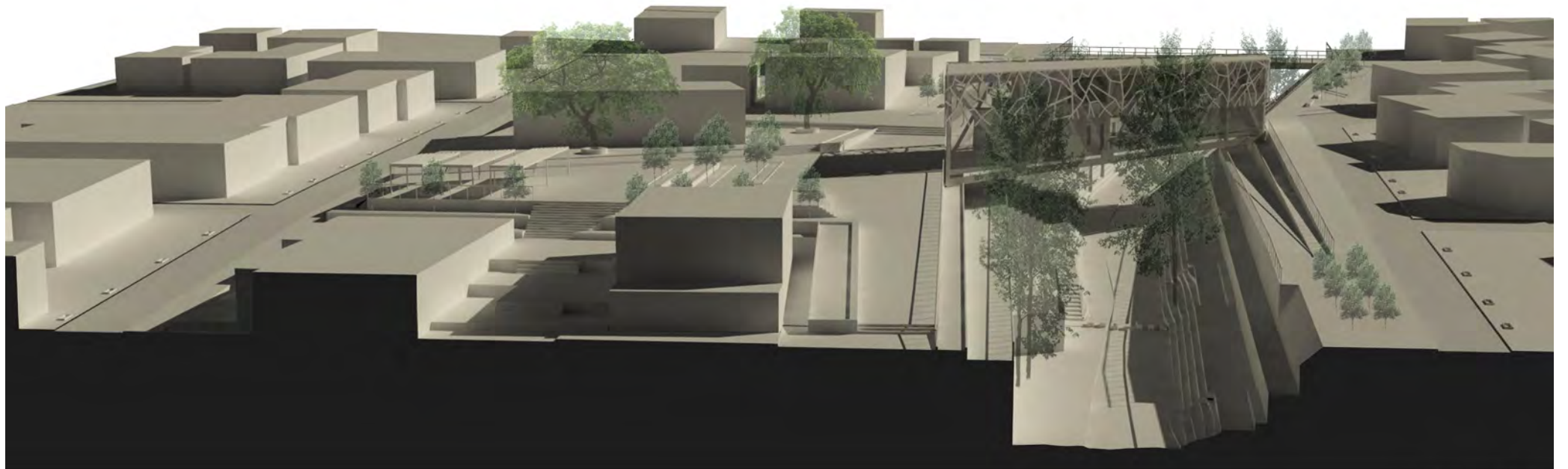

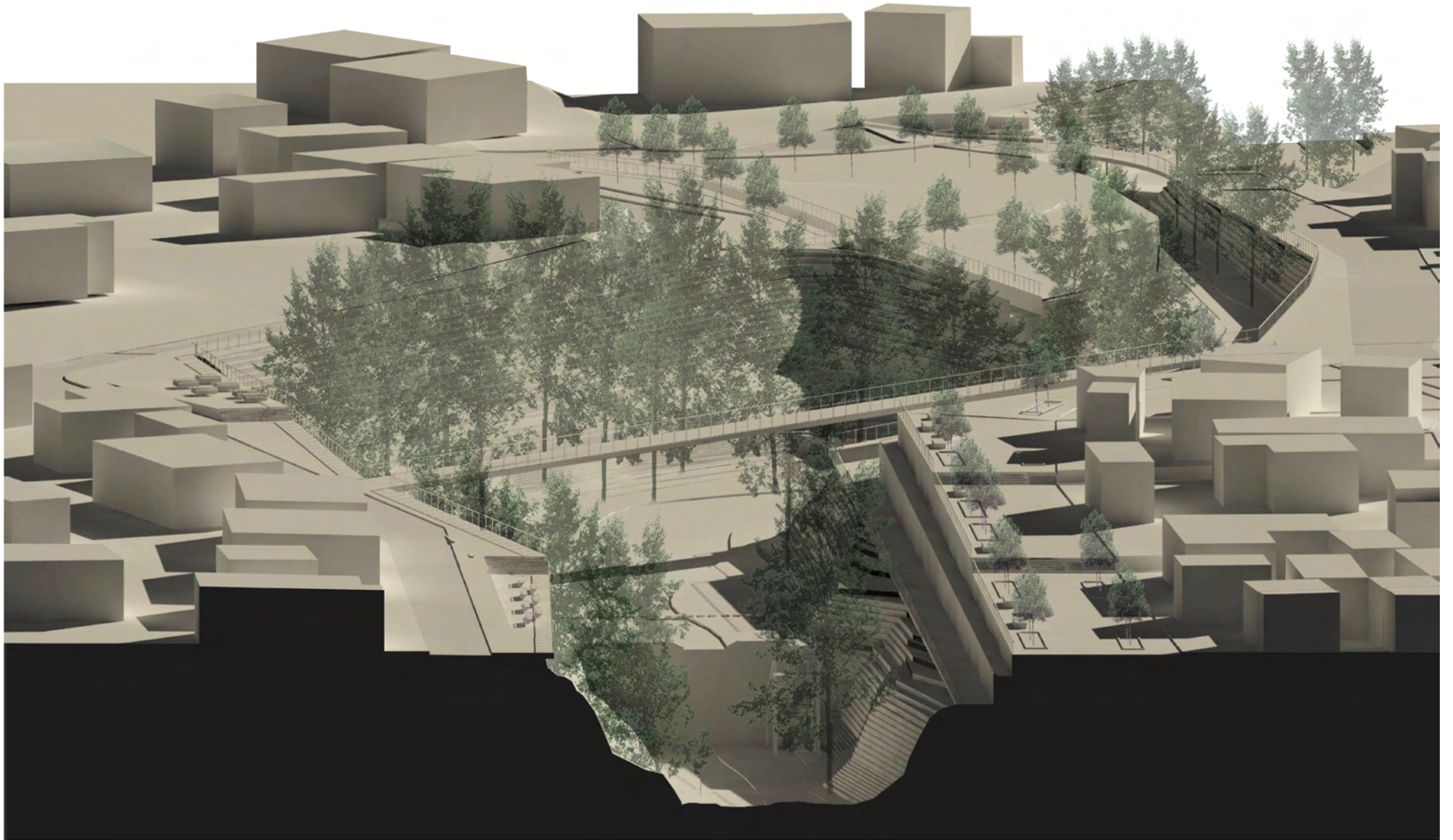
TOMH A' - A'

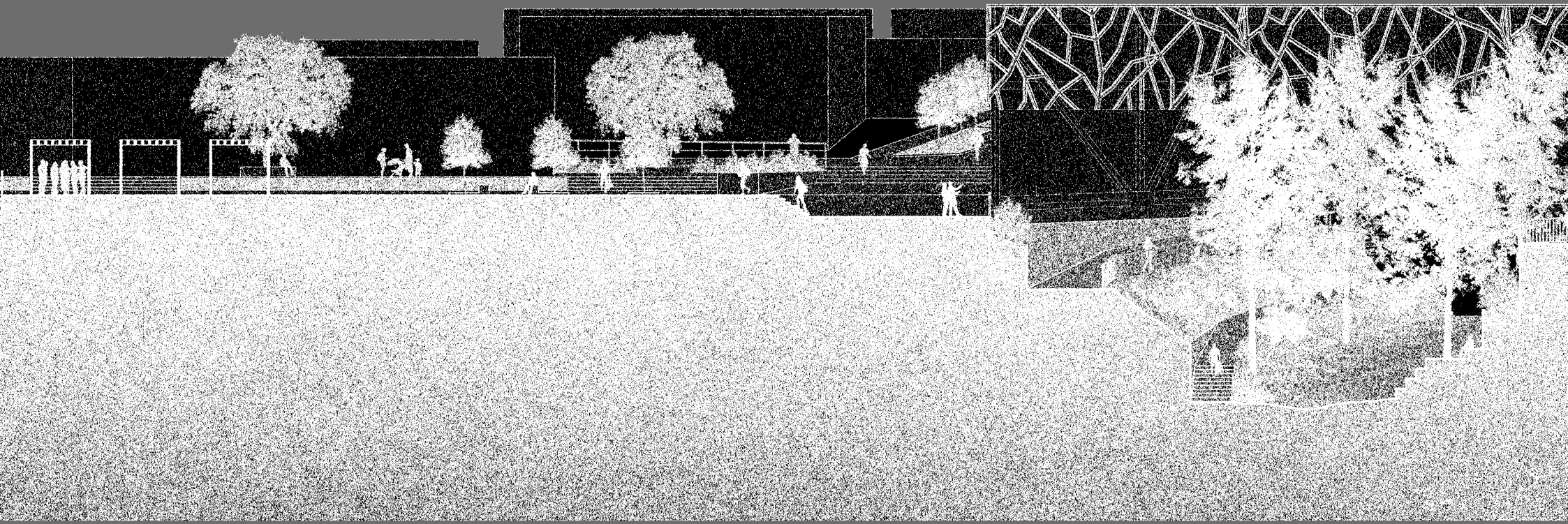
TOMH B' - B'

ΤΟΜΗ Γ' - Γ'

ΛΕΠΤΟΜΕΡΕΙΑ ΠΡΟΤΑΣΗΣ 1:200

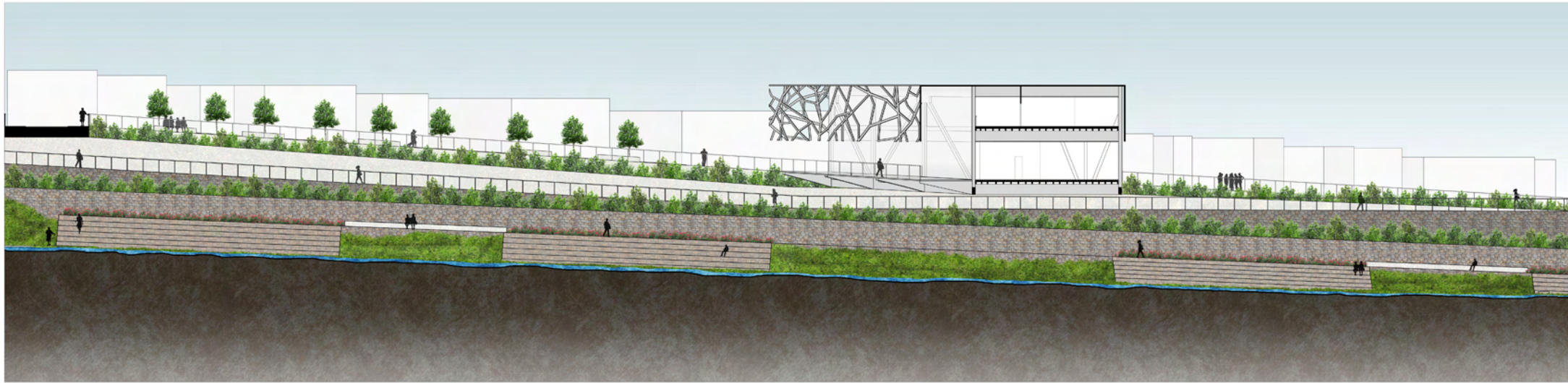
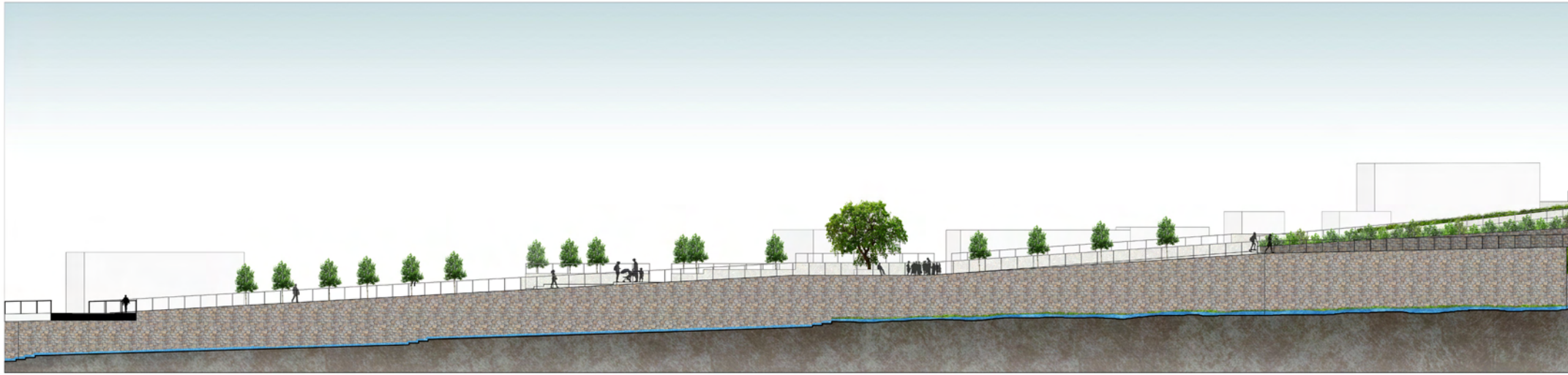
ΚΑΤΟΨΗ
ΚΛ. 1:200

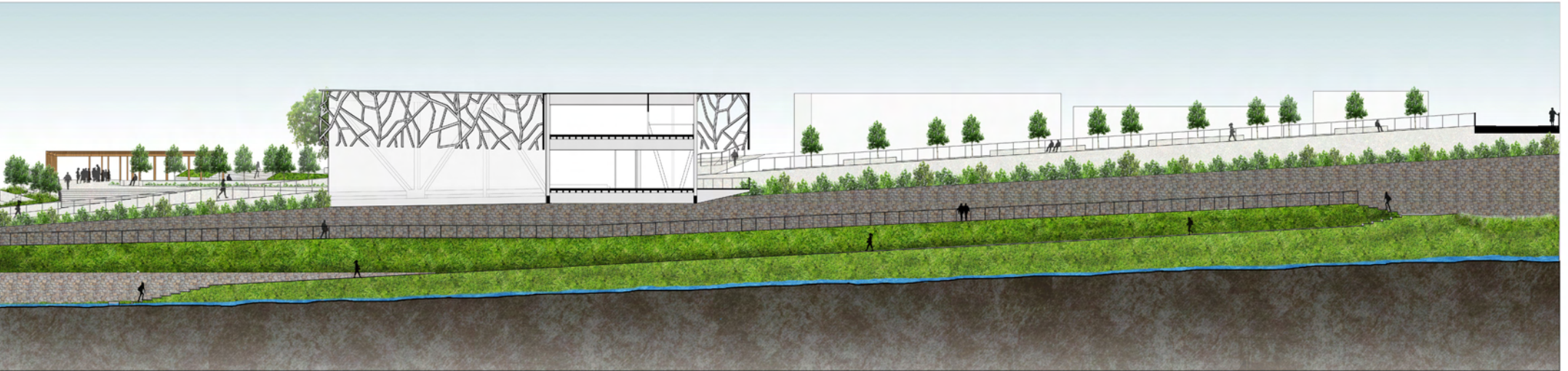
- ΔΑΠΕΔΟ ΑΠΟ ΣΚΙΡΟΔΕΜΑ
- ΣΧΙΣΤΟΛΙΘΟΙ
- ΓΚΡΙ ΚΥΒΟΛΙΘΟΙ
- ΞΥΛΙΝΟ ΔΑΠΕΔΟ

- ΠΟΤΑΜΙΣΙΑ ΠΕΤΡΑ ΜΕ ΣΚΥΡΟΔΕΜΑ
- ΦΥΣΙΚΟ ΕΔΑΦΟΣ
- ΧΑΜΗΛΗ ΒΛΑΣΤΗΣΗ - ΠΡΟΣΒΑΣΙΜΗ
- ΧΑΜΗΛΗ ΒΛΑΣΤΗΣΗ - ΜΗ ΠΡΟΣΒΑΣΙΜΗ

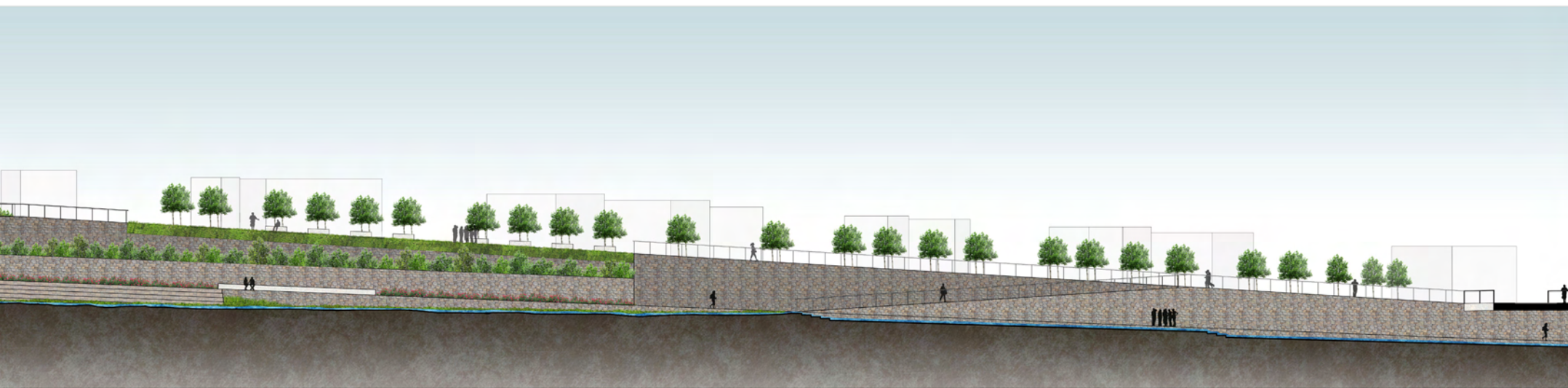

TOMH A - A'
ΚΛ. 1:200

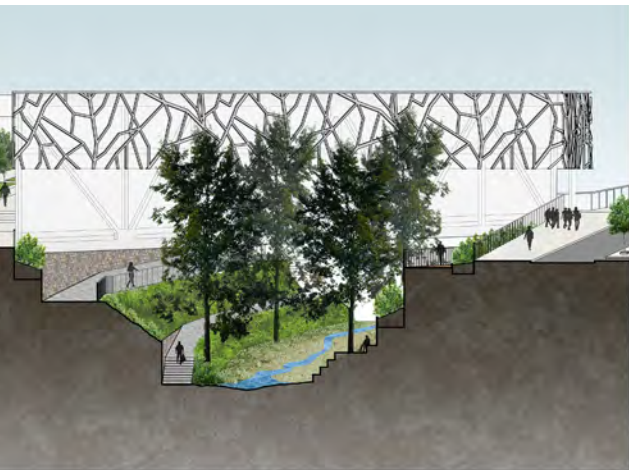

TOMH B - B'
ΚΛ. 1:200

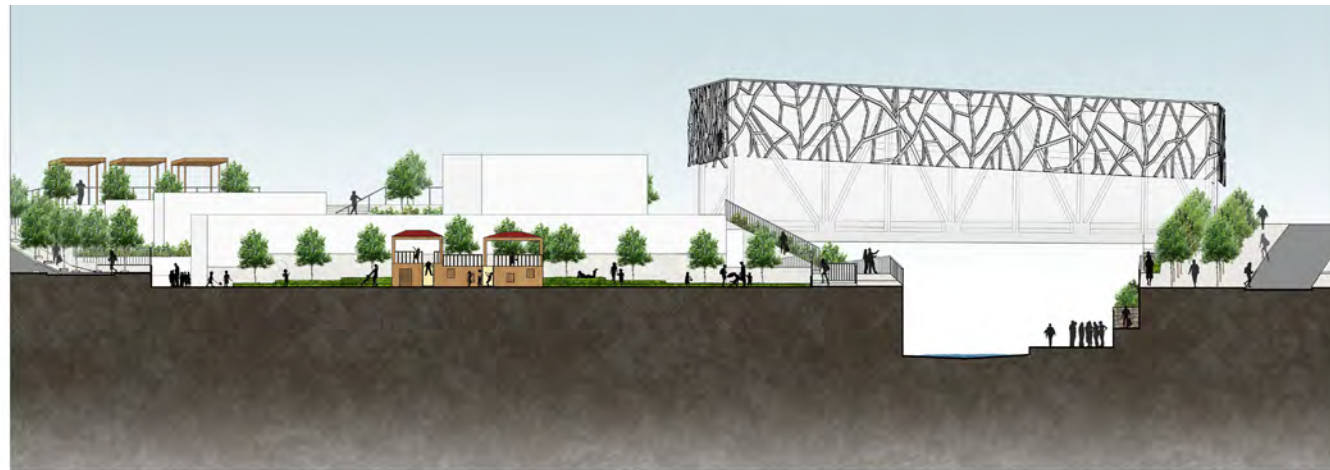

ΤΟΜΗ Γ - Γ'
ΚΛ. 1:200

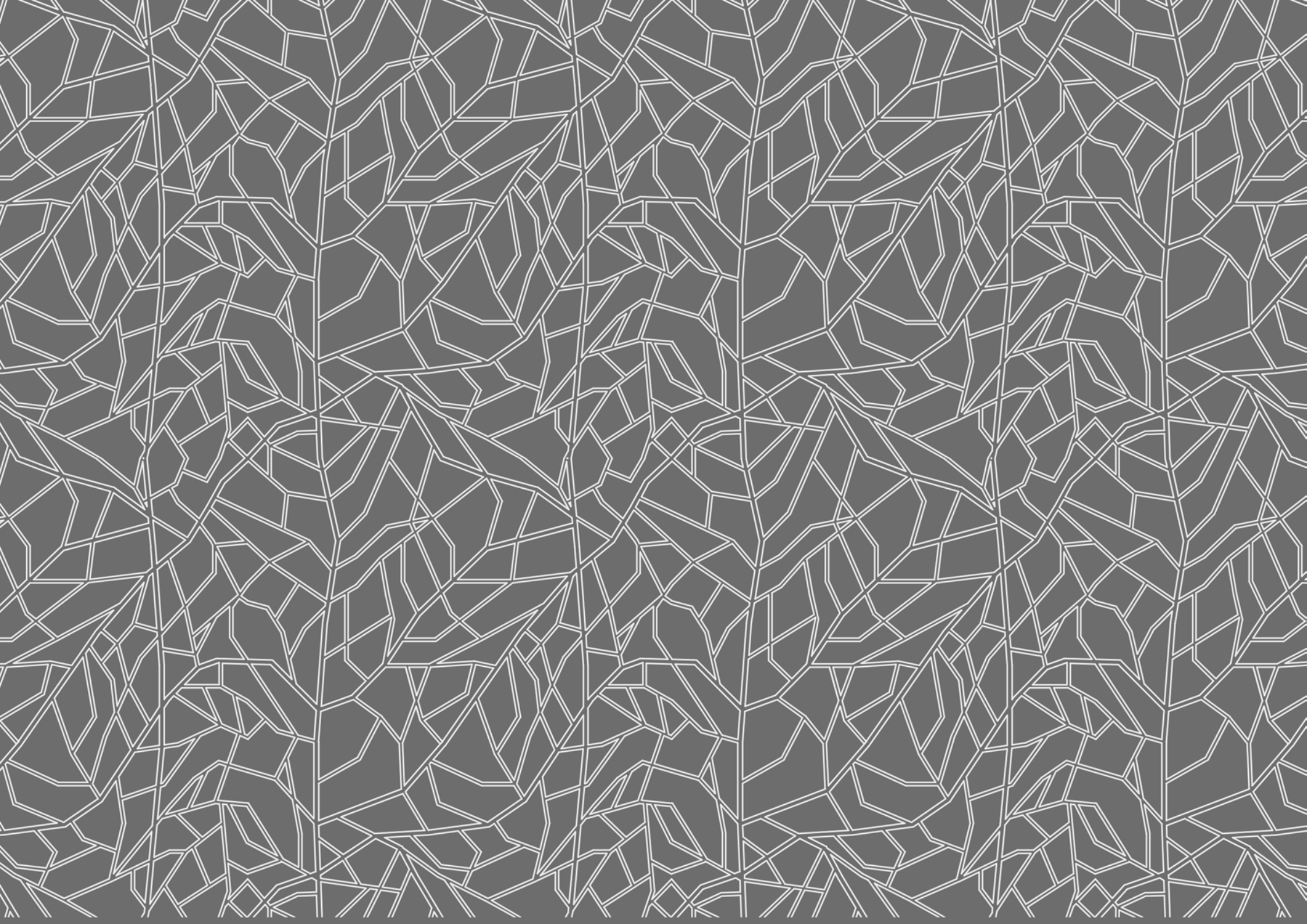

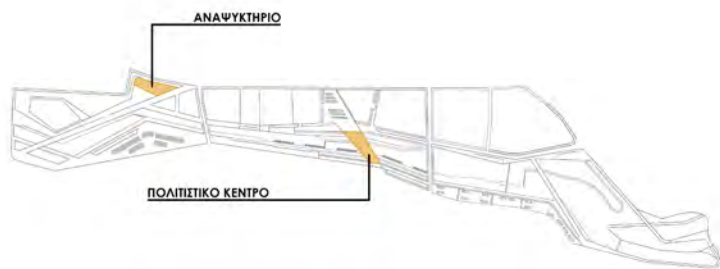
TOMH Δ - Δ'
ΚΛ. 1:200

TOMH E - E'
ΚΛ. 1:200

ΚΤΗΡΙΑ ΠΡΟΤΑΣΗΣ

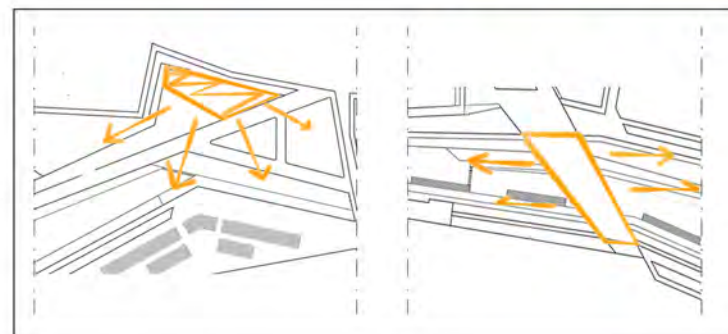

ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΟ ΓΝΩΡΙΣΜΑ ⇔ ΜΕΓΑ ΡΕΜΑ ⇔

⇔ Π

ΘΕΣΗ ΚΤΗΡΙΩΝ ⇔

⇔ ΜΕΓΑΛΗ ΔΙΑΦΑΝΟΤΗΤΑ - ΣΚΙΑΣΗ

ΛΑΤΑΝΙΑ

ΠΛΑΤΑΝΟΦΥΛΛΟ

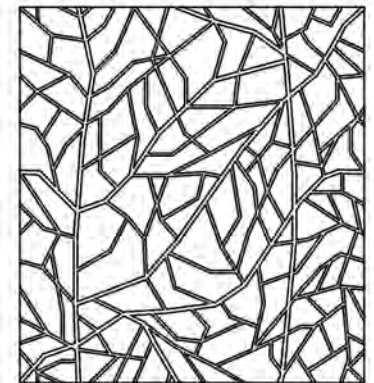
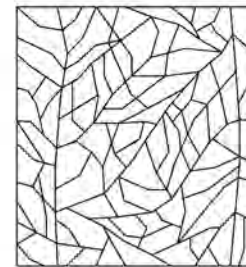
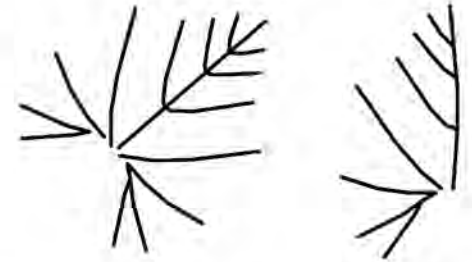
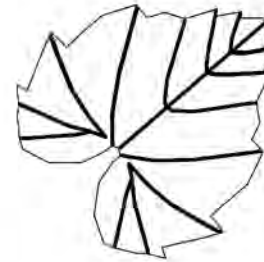

ΣΧΗΜΑ

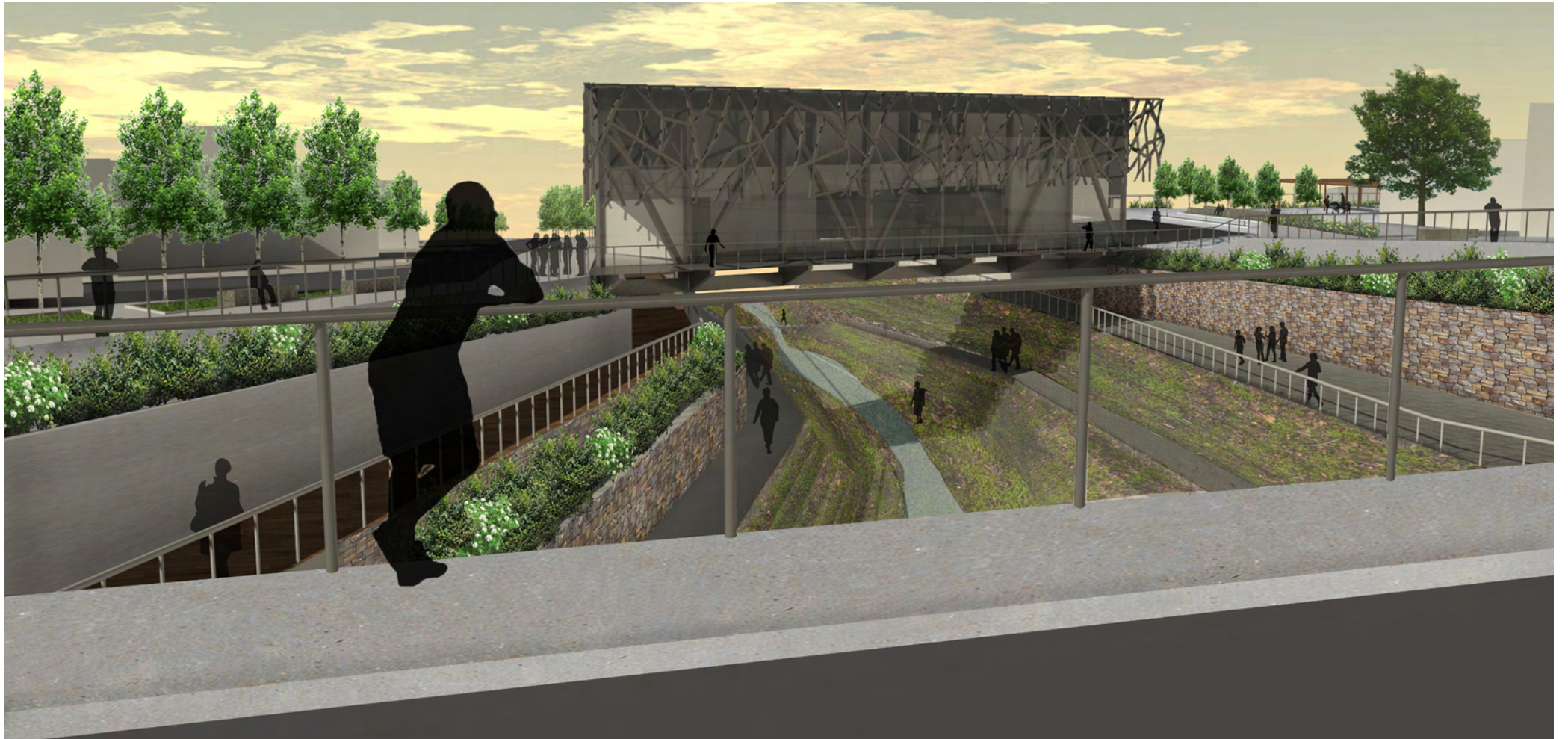

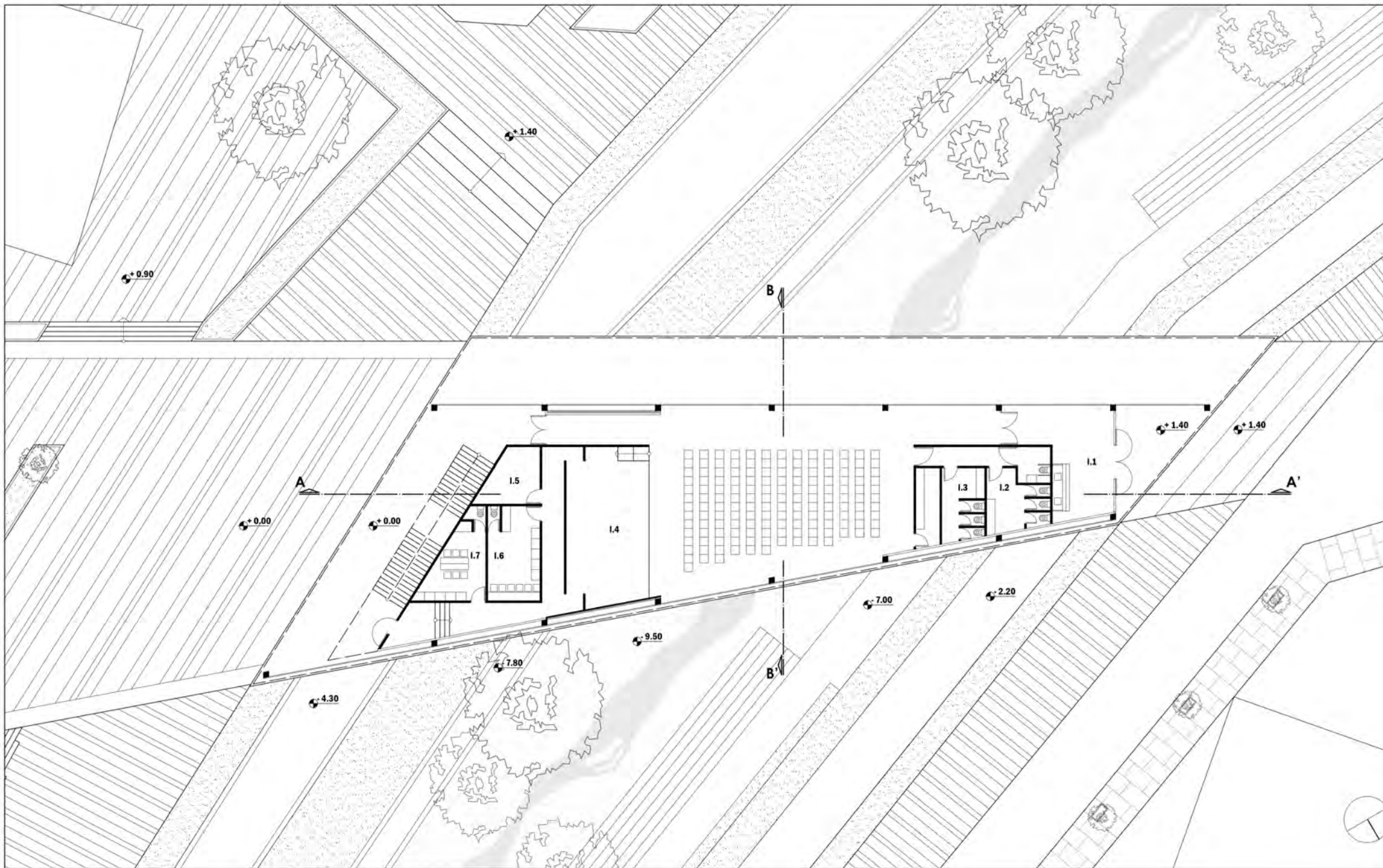
ΝΕΤΩΣΕΙΣ

-ΣΥΝΕΧΩΣ ΔΙΑΣΠΟΜΕΝΕΣ ΓΡΑΜΜΕΣ

ΕΙΔΑ ⇒ ΔΕΥΤΕΡΗ ΕΠΙΔΕΡΜΙΔΑ

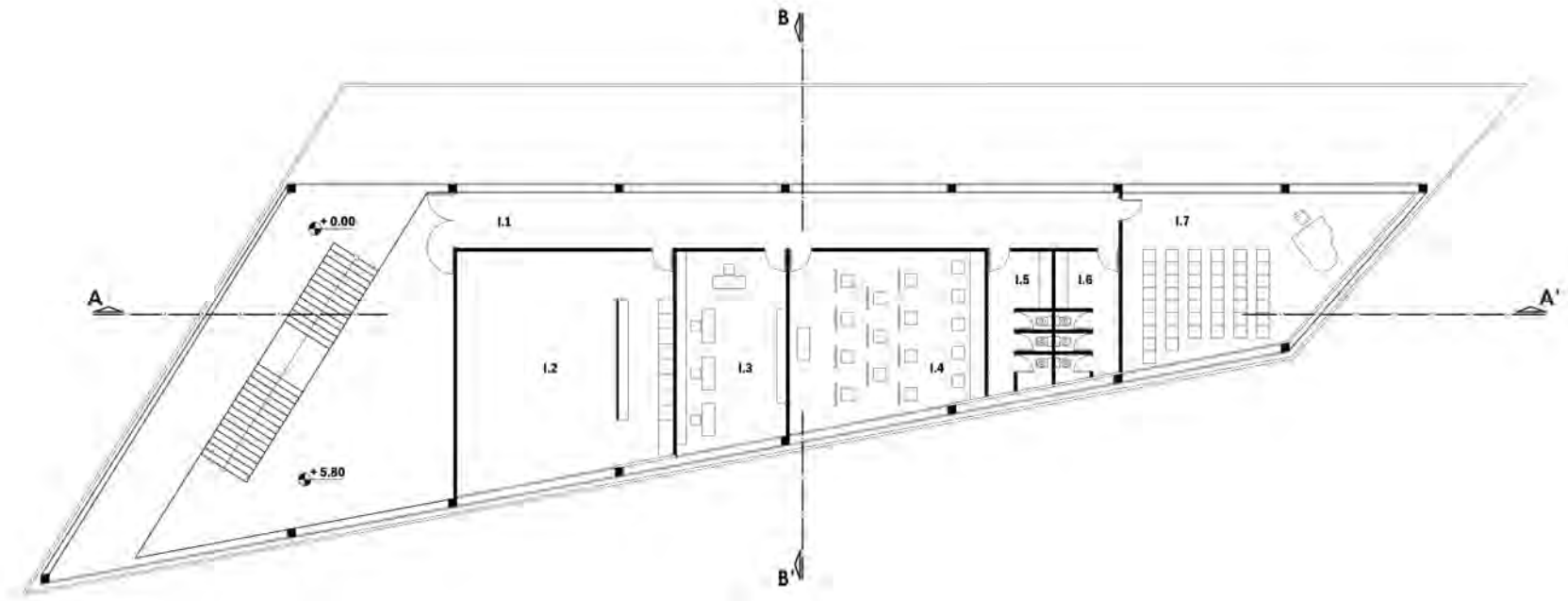

I.1 ΦΟΥΑΓΙΕ - ΧΩΡΟΣ ΕΙΣΟΔΟΥ
I.2 WC ΓΥΝΑΙΚΩΝ

I.3 WC ΑΝΔΡΩΝ
I.4 ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΣΚΗΝΗ

I.5 ΑΠΟΘΗΚΗ
I.6 ΚΑΜΑΡΙΝΙΑ ΓΥΝΑΙΚΩΝ

I.5 ΚΑΜΑΡΙΝΙΑ ΑΝΔΡΩΝ

1.1 ΧΩΡΟΣ ΕΙΣΟΔΟΥ

1.2 ΑΙΘΟΥΣΑ ΡΥΘΜΙΚΗΣ ΓΥΜΝΑΣΤΙΚΗΣ

1.3 ΑΙΘΟΥΣΑ ΕΚΜΑΘΗΣΗΣ ΜΟΥΣΙΚΩΝ

1.4 ΑΙΘΟΥΣΑ ΖΩΓΡΑΦΙΚΗΣ - ΓΛΥΠΤΙΚΗΣ

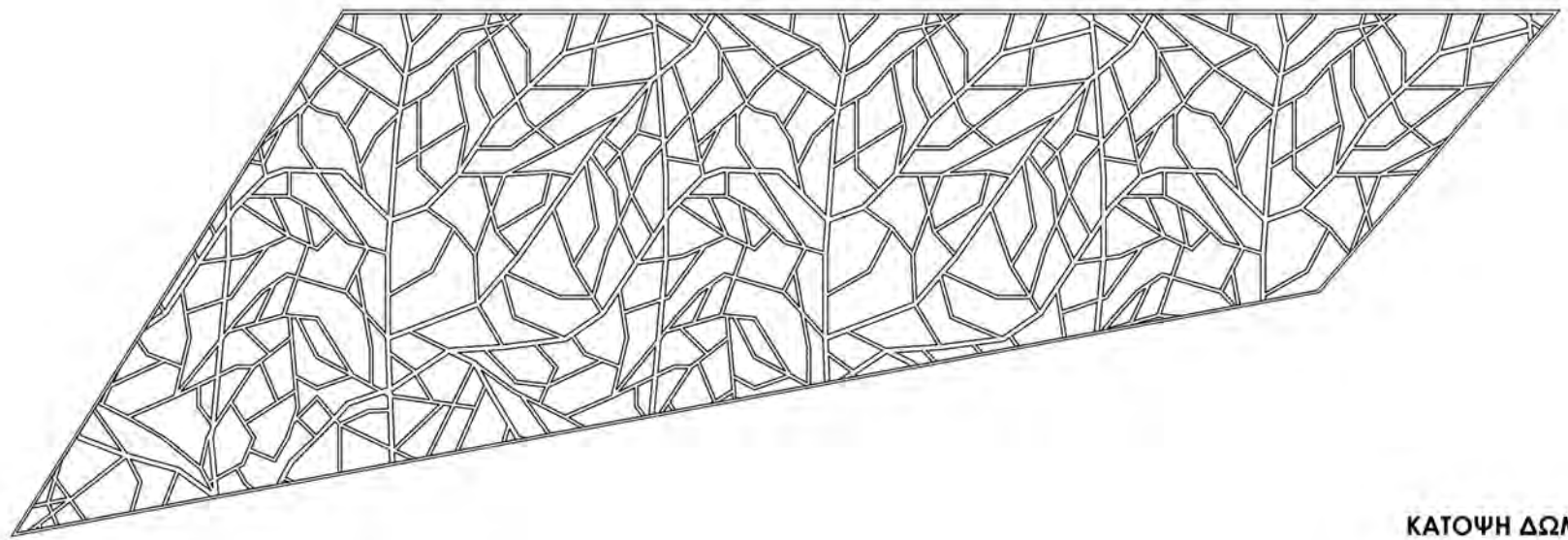
1.5 WC ΑΝΔΡΩΝ

1.6 WC ΓΥΝΑΙΚΩΝ

1.5 ΑΙΘΟΥΣΑ ΧΟΡΩΔΙΑΣ

ΚΑΤΟΨΗ ΟΡΟΦΟΥ

ΚΛ. 1:200

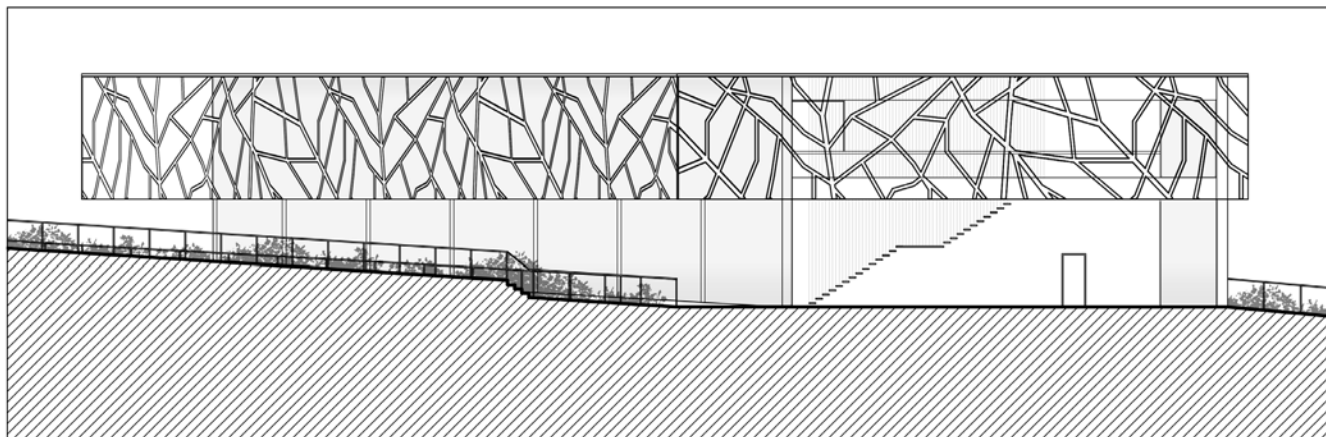

ΚΑΤΟΨΗ ΙΣΟΓΕΙΟΥ

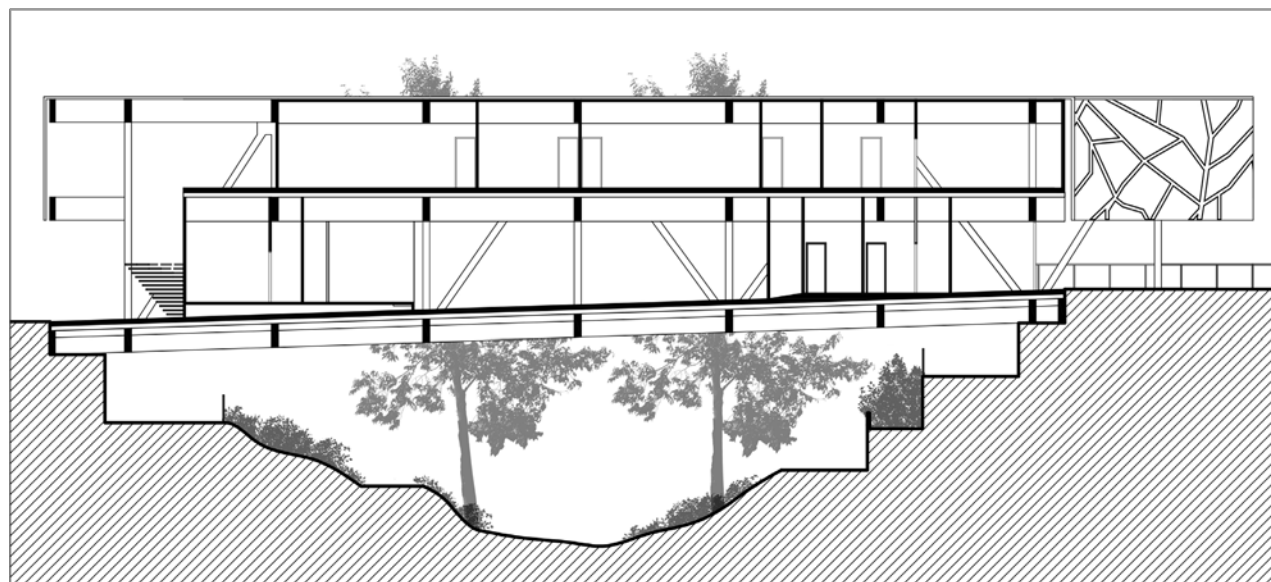
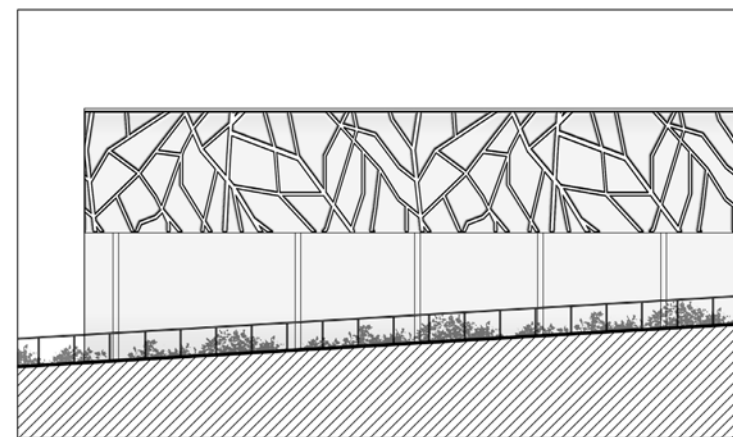
ΚΛ. 1:200

ΚΑΤΟΨΗ ΔΩΜΑΤΟΣ

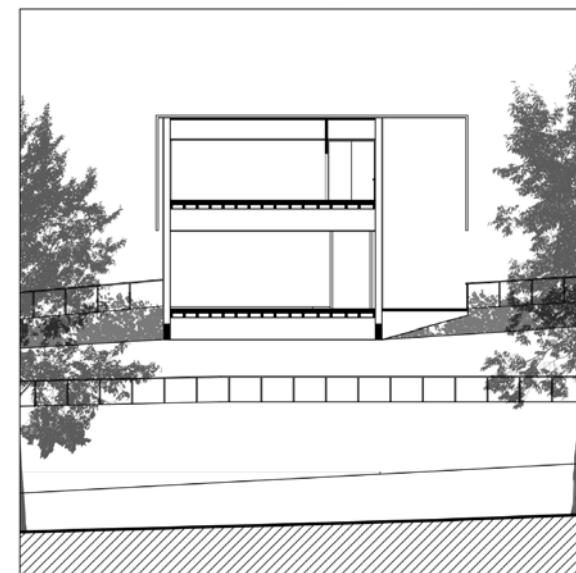
ΚΛ. 1:200

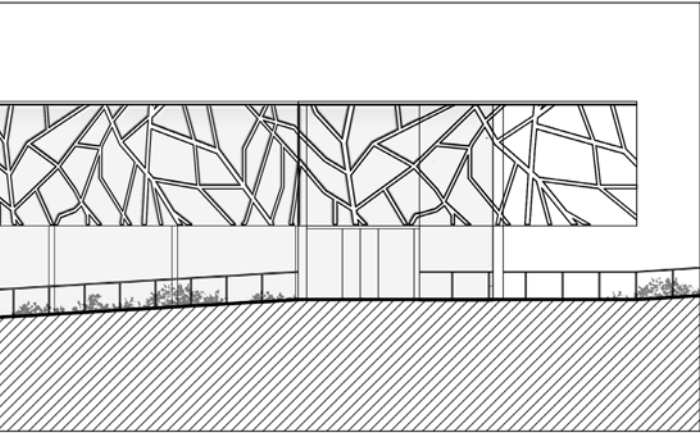
ΑΝΑΤΟΛΙΚΗ ΟΨΗ
ΚΛ. 1:200

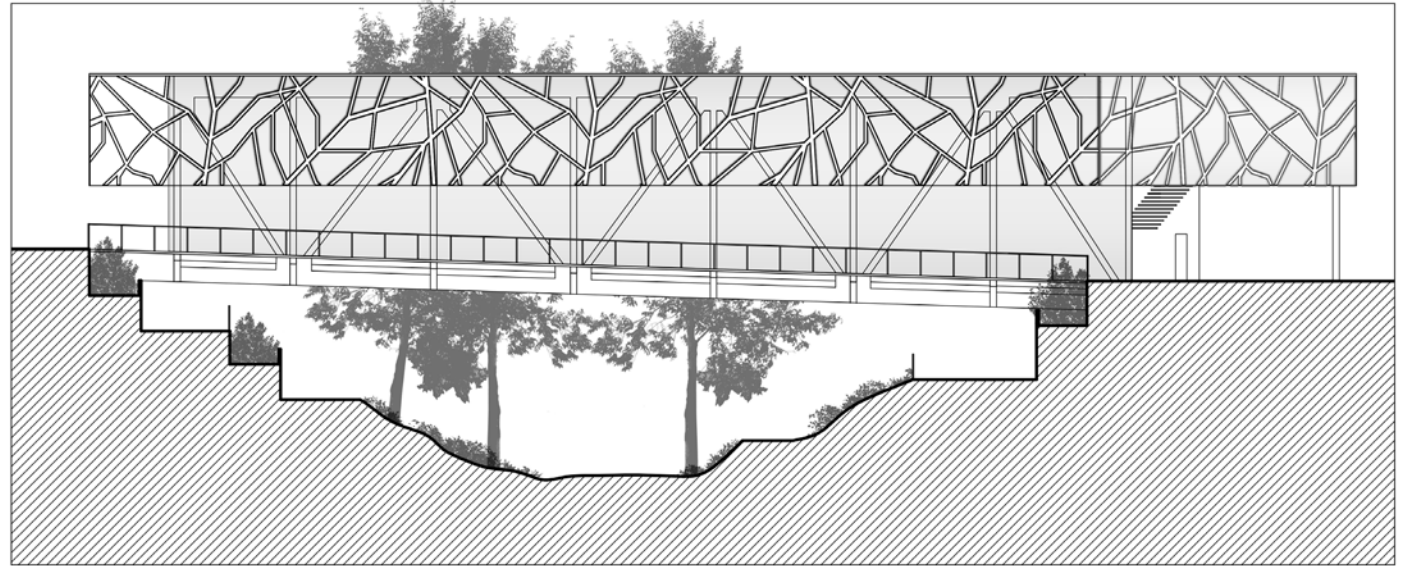
ΤΟΜΗ Α-Α'
ΚΛ. 1:200

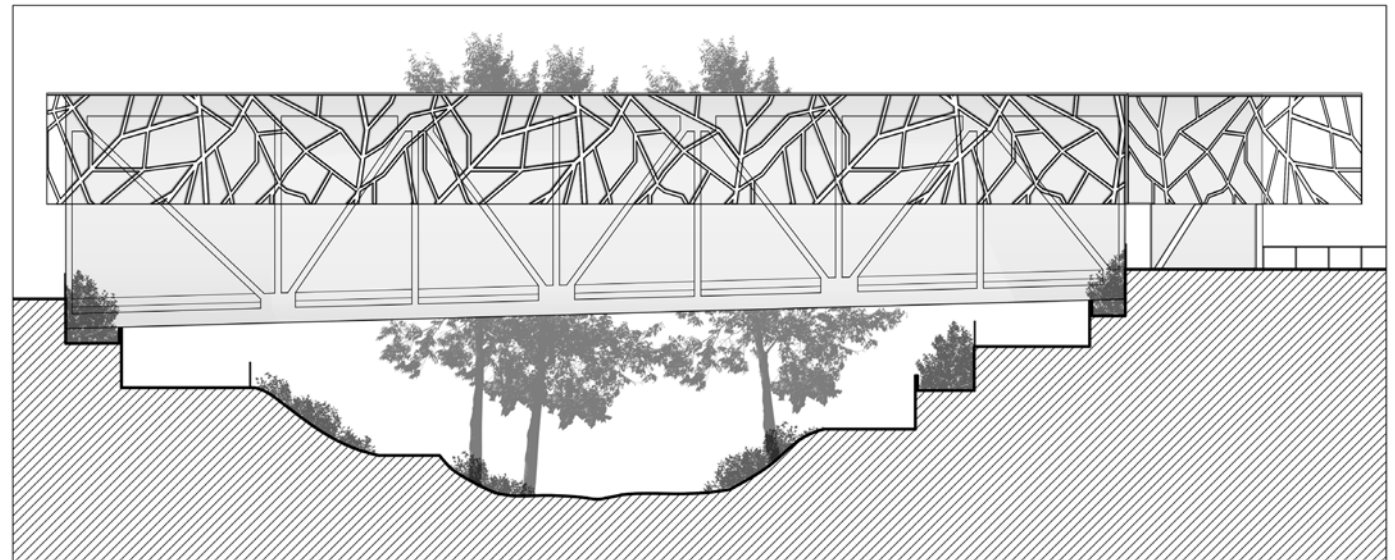
ΤΟΜΗ Β-Β'
ΚΛ. 1:200

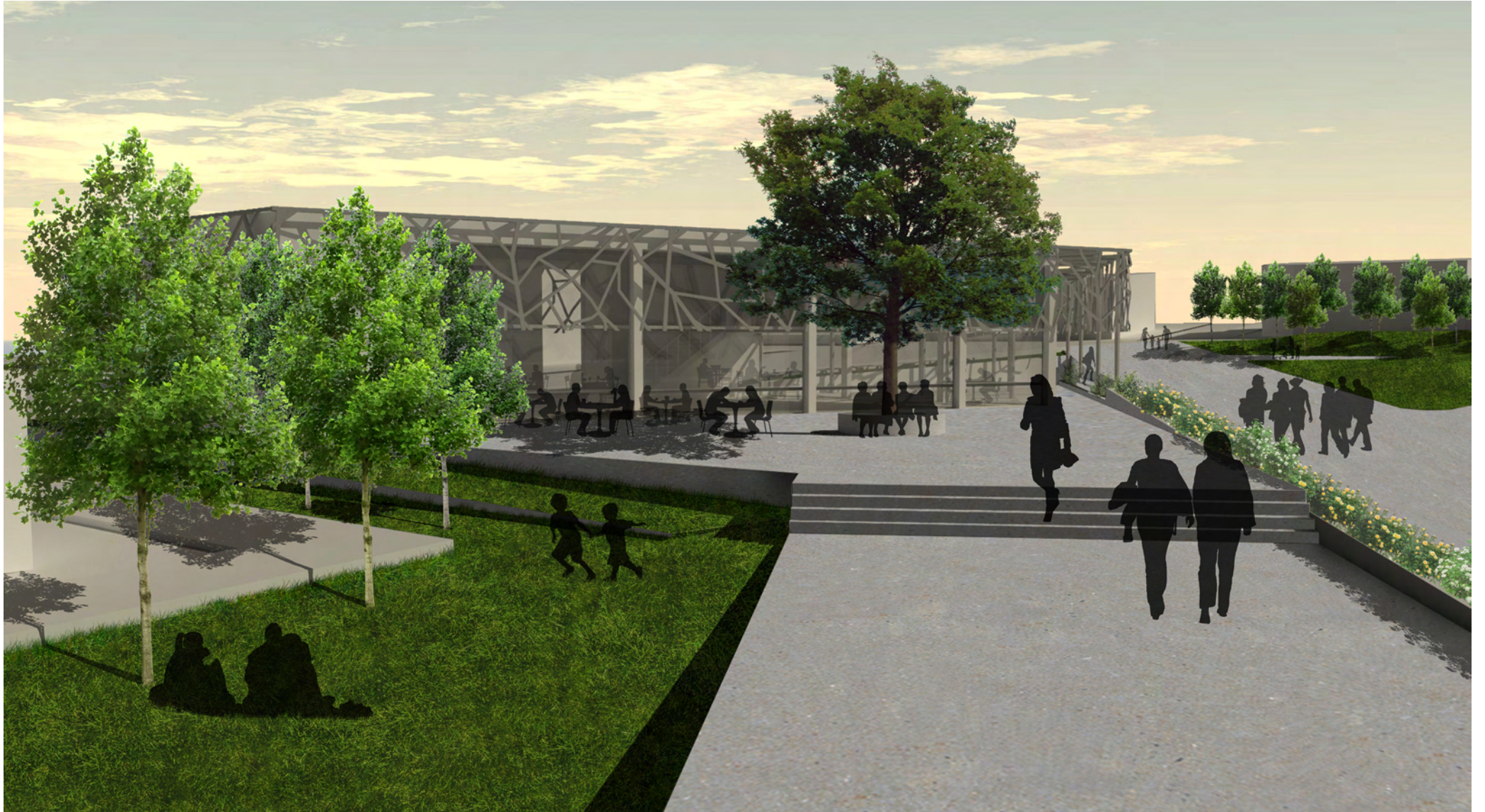
ΔΥΤΙΚΗ ΟΨΗ
ΚΛ. 1:200

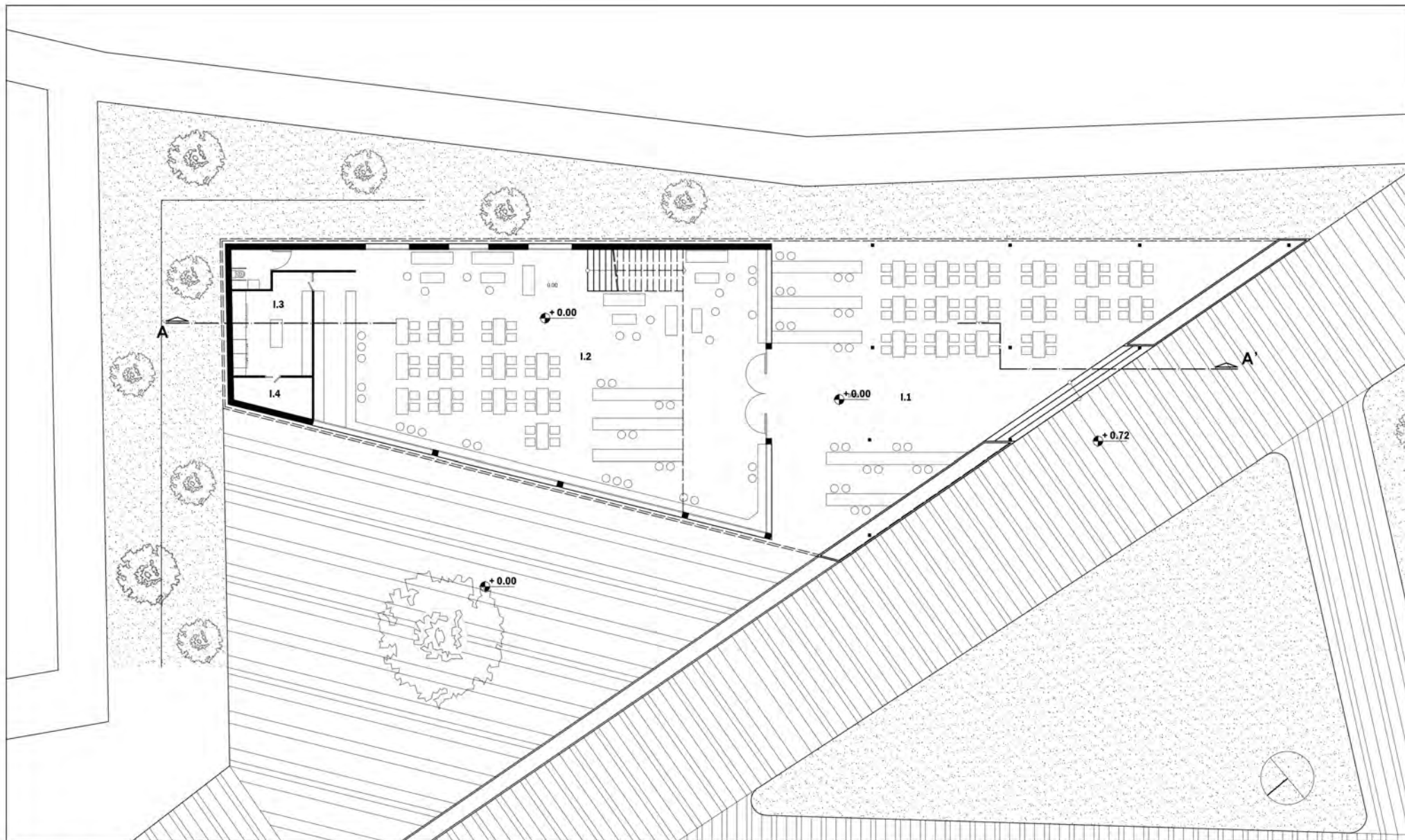
ΝΟΤΙΑ ΟΨΗ
ΚΛ. 1:200

ΒΟΡΙΑ ΟΨΗ
ΚΛ. 1:200

ΑΝΑΨΥΚΤΗΡΙΟ

I.1 ΗΜΙΥΠΑΙΘΡΙΟΣ ΧΩΡΟΣ ΑΝΑΨΥΚΤΗΡΙΟΥ

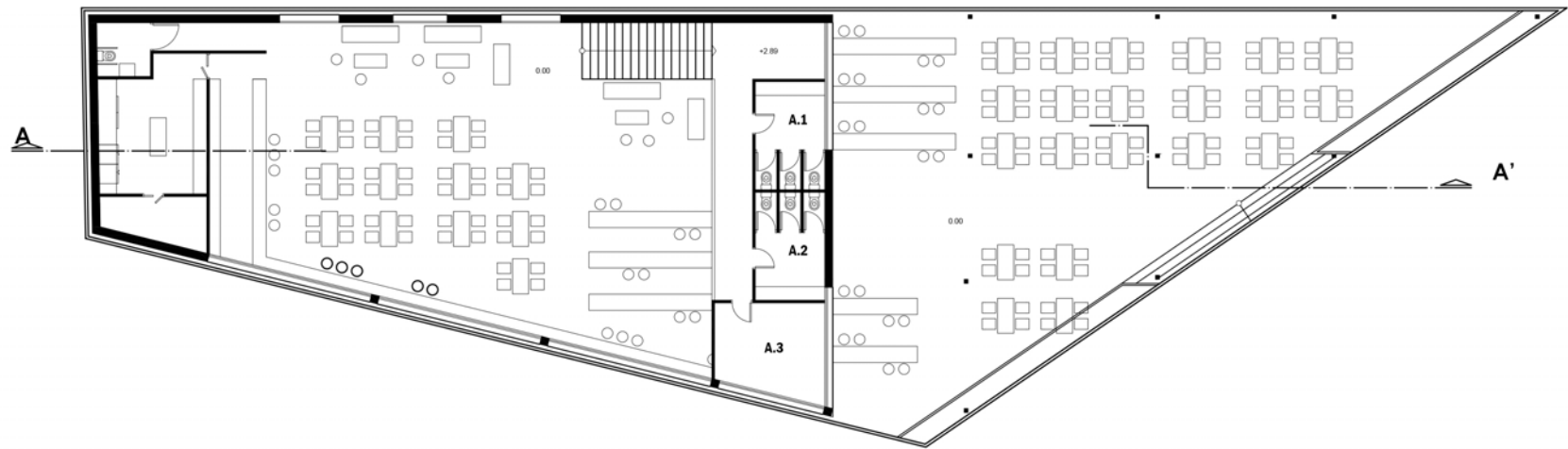
I.3 ΚΟΥΖΙΝΑ

I.2 ΚΥΡΙΩΣ ΧΩΡΟΣ ΑΝΑΨΥΚΤΗΡΙΟΥ

I.4 ΑΠΟΘΗΚΗ ΚΟΥΖΙΝΑΣ

ΚΑΤΟΨΗ ΔΩΜΑΤΟΣ

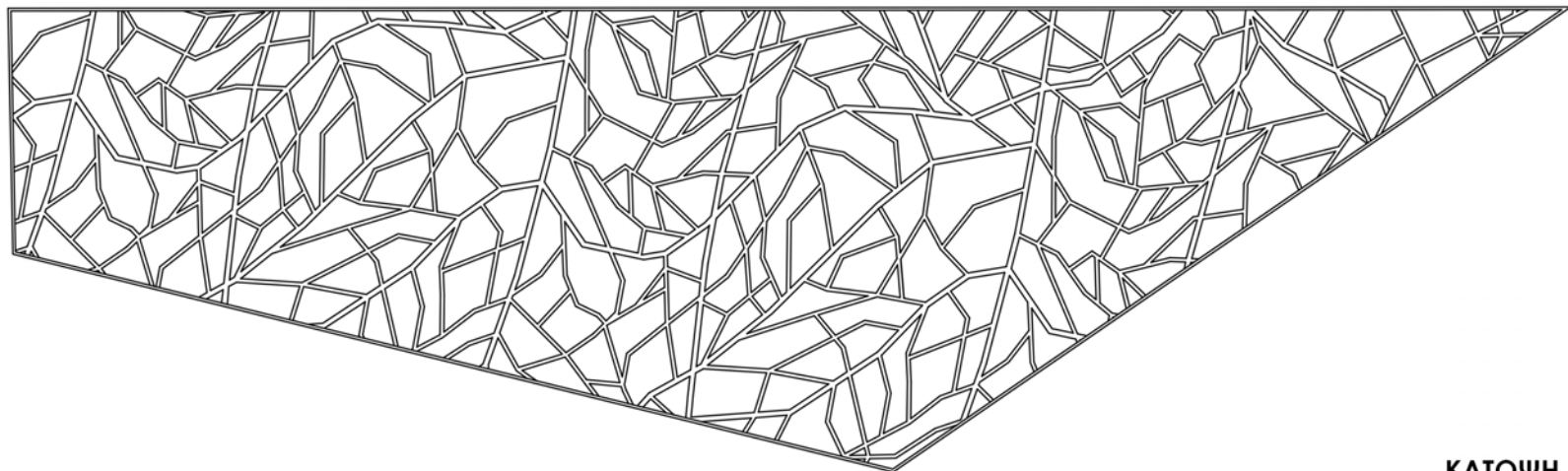
ΚΛ. 1:200

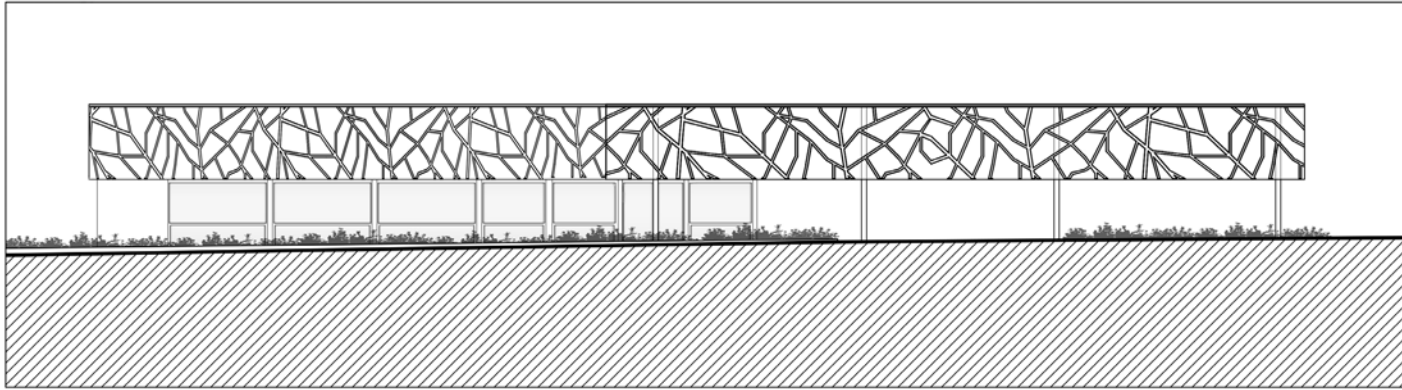
A.1 WC ΑΝΔΡΩΝ
A.2 WC ΓΥΝΑΙΚΩΝ

A.3 ΑΠΟΘΗΚΗ ΑΝΑΨΥΚΤΗΡΙΟΥ

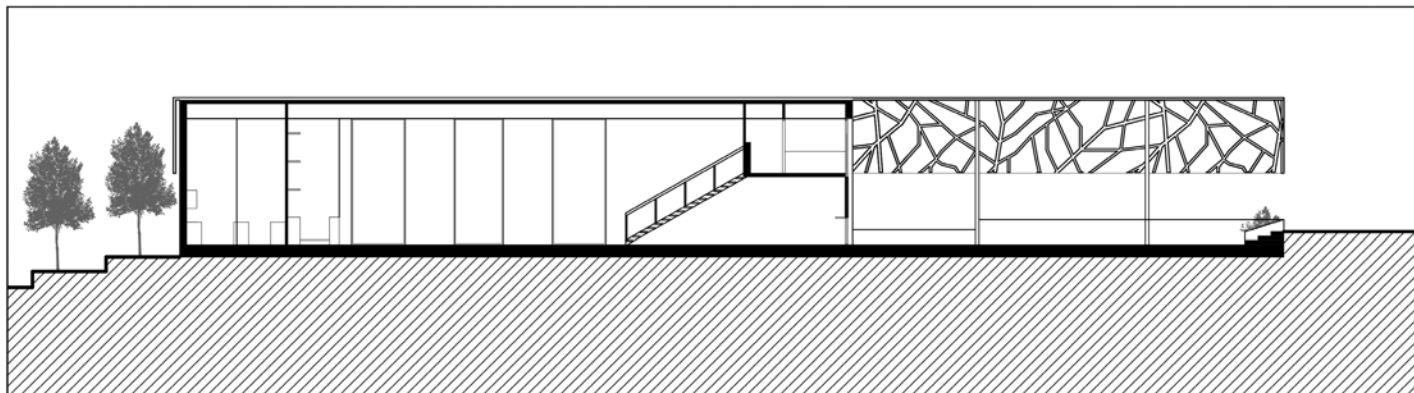
ΚΑΤΟΨΗ ΟΡΟΦΟΥ
ΚΛ. 1:200

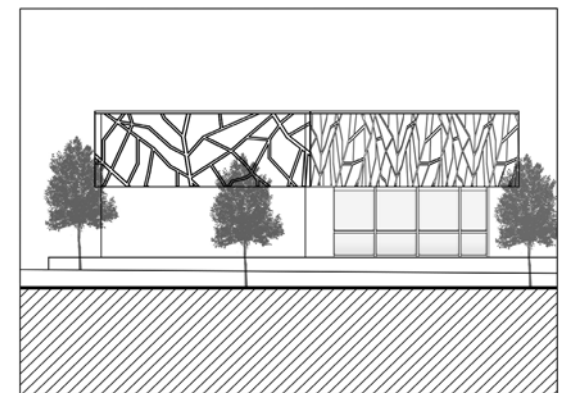
ΚΑΤΟΨΗ ΔΩΜΑΤΟΣ
ΚΛ. 1:200

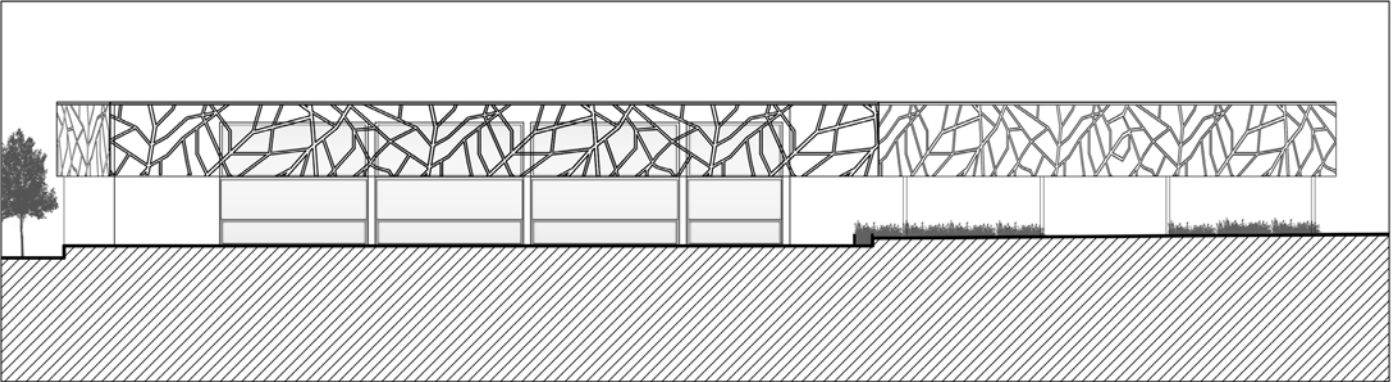
ΝΟΤΙΟΔΥΤΙΚΗ ΟΨΗ
ΚΛ. 1:200

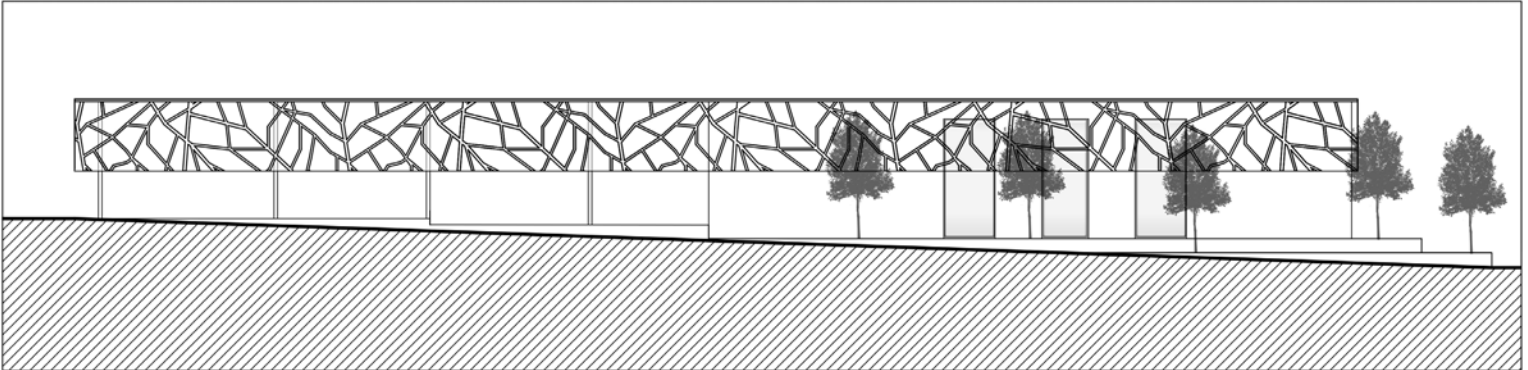
ΤΟΜΗ Α-Α'
ΚΛ. 1:200

ΒΟΡΕΙΟΑΝΑΤΟΛΙΚΗ ΟΨΗ
ΚΛ. 1:200

ΒΟΡΙΟΔΥΤΙΚΗ ΟΨΗ
ΚΛ. 1:200

ΝΟΤΙΟΑΝΑΤΟΛΙΚΗ ΟΨΗ
ΚΛ. 1:200